

*Донбаському державному
педагогічному університету*

*Професори
університету*

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Державний вищий навчальний заклад

«Донбаський державний педагогічний університет»

***Професори
університету***

Слов'янськ – 2014

УДК 378.09(477)
ББК 74.58
П 841

**П 841 Професори університету / Автор-упорядник :
Сипченко В.І. – Слов'янськ: ДДПУ, 2014. – 92 с.**

ISBN 978-966-2762-28-0

Довідково-біографічне видання містить матеріали з історії та розвитку одного з найстаріших вищих навчальних закладів Донецької області – Слов'янського державного педагогічного інституту – нині ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет».

Подано короткі відомості про провідних учених університету та науковців відокремленого структурного підрозділу від часів їхнього заснування і по теперішній час.

Окремо надана інформація про відомих учених України, наукова діяльність яких сприяла розвитку, розбудові та зростанню навчального закладу, імена яких внесено до реєстру Почесних професорів педагогічного університету.

УДК 378.09(477)
ББК 74.58

*Рекомендовано до друку вченою радою
Донбаського державного педагогічного університету
(протокол № 8 від 28.08.2014 р.)*

ISBN 978-966-2762-28-0

© ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет», 2014
© Сипченко В.І., 2014

З М І С Т

ВСТУПНЕ СЛОВО	5
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «Донбаський державний педагогічний університет»	6
ІСТОРИЧНА ДОВІДКА	8
ОМЕЛЬЧЕНКО Світлана Олександрівна	20
НАБОКА Ольга Георгівна	23
НЕЧВОЛОД Микола Кузьмич	24
БАДЕР Валентина Іванівна	26
БІЛИЧЕНКО Ольга Леонідівна	28
БОРИСОВ Вячеслав Вікторович	29
ГЛУЩЕНКО Володимир Андрійович	30
ГРИГОРЕНКО Валерій Григорович	31
ДМИТРИЄВА Ірина Володимирівна	32
ДУБІНІН Віктор Власович	33
КОНІЩЕВА Наталія Йосипівна	34
КОНОШЕНКО Сергій Володимирович	35
КОРОТЯЄВ Борис Іванович	36
КУЗЬМІНА Олена Володимирівна	37
КУРІННА Світлана Миколаївна	38
ЛАЗАРЕНКО Дмитро Олександрович	39
МАМІЧЕВА Олена Володимирівна	40
МЕЛЬНИК Валерія Валеріївна	41
МОЗГОВИЙ Леонід Іванович	42
НАДТОЧІЙ Віктор Олексійович	43
СИПЧЕНКО Валерій Іванович	44
СОЛОДУХОВА Ольга Георгіївна	46
СТЕШЕНКО Володимир Васильович	47
ФЕДЬ Анатолій Михайлович	49
ФЕДЬ Володимир Анатолійович	50
ЧУЙКО Сергій Михайлович	51

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ

«Горлівський інститут іноземних мов»	53
ІСТОРІЯ ІНСТИТУТУ	54
ДОКАШЕНКО Віктор Миколайович	56
ЗЄНЯ Любов Яківна	57
МАРЧЕНКО Тетяна Михайлівна	58
БЕЛЬМАЗ Ярослава Миколаївна	60
БОЧАРОВА Олена Анатоліївна	61
ГАБІДУЛЛІНА Алла Рашатівна	63
ГЕРАСИМЕНКО Ірина Анатоліївна	64
ДАВИДОВА-БІЛА Ганна Вікторівна	65
ДОКАШЕНКО Галина Петрівна	66
КОНОНЕНКО Тетяна Володимирівна	67
КОЧЕТОВА Світлана Олександрівна	68
ПОЧЕСНІ ПРОФЕСОРИ	
ЄВТУХ Микола Борисович	70
ЗОЛОТУХІНА Світлана Трохимівна	73
НІКОЛАЄНКО Станіслав Миколайович	74
ПИСАРЄВ Вадим Якович	76
САМОЙЛЕНКО Анатолій Михайлович	78
ЯЦЕНКО Тамара Семенівна	80
ВШАНОВУЮЧИ ПАМ'ЯТЬ	
РУКА́СОВ Володимир Іванович.....	82
ЛЕГЕНЬКИЙ Григорій Іларіонович	84
ОЛЬШАНСЬКИЙ Олег Юхимович	85
САМОЙЛОВИЧ Віктор Анатолійович	87
ПИВОВА́РОВ Лев Володимирович	88
ГОРБАЧУК Василь Тихонович	90
ЛІТЕРАТУРА	92

ВСТУПНЕ СЛОВО

Шановний читачу!

Ювідейну збірку присвячено 75-річчю Донбаського державного педагогічного університету та людям, для яких наука – сенс життя, а підготовка майбутнього вчителя – покликання, постійний творчий пошук.

Особистості представлені в збірнику доклали багато зусиль для того, щоб слава про Донбаський державний педагогічний університет лунала на теренах освіти України. За роки свого існування пройдено значний шлях від педагогічної школи до вчительського інституту, згодом педагогічного інституту, а нині – педагогічного університету, в якому навчається біля 8 000 студентів, працюють понад 600 викладачів, які «сіють мудре, добре і вічне», віддаючи свої знання і життєвий досвід сьогоднішнім студентам, а завтрашнім учителям – золотому фонду української нації, тим, хто буде навчати й виховувати справжнього громадянина незалежної української держави.

Я гордий тим, що навчався в Слов'янському державному педагогічному інституті, а нині потужному вищому навчальному закладі України – Донбаському державному педагогічному університеті, де понад 35 років викладаю педагогіку.

На сторінках даного видання ви знайдете імена тих, хто разом із нашим закладом пройшов нелегкий, але щасливий шлях зростання, віддаючи йому своє серце, сповнене щирої любові до студентської молоді, до своєї справи. Кожен із них працював і працює в університеті за покликанням, сподіваючись на те, що сучасний вчитель, говорячи словами українського поета Ераста Іваницького, – «вище всіх довкола, він – нації ядро».

Сипченко В.І. – завідувач кафедри педагогіки вищої школи, кандидат педагогічних наук, професор

**Державний вищий навчальний заклад
«Донбаський державний педагогічний університет»**

**Головний корпус
м. Слов'янськ, Донецької області,
вулиця генерала Батюка, будинок 19**

ОМЕЛЬЧЕНКО СВІТЛАНА ОЛЕКСАНДРІВНА

– доктор педагогічних наук, професор.

Ректор

Державного вищого навчального закладу
«Донбаський державний педагогічний університет»

Наш університет сьогодні - це освітній, науковий, культурно-просвітницький центр Донеччини та південно-східного регіону України з 75-річною славетною історією.

ДДПУ динамічно розвивається, запроваджуючи найновіші освітні технології і методики роботи, формуючи потужну матеріальну й інформаційну базу, утверджуючись на міжнародному рівні.

Донбаський державний педагогічний університет – це доступність і перспективність вищої освіти, гарантія впевненого старту в кар'єрі та житті.

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

У 1939 р. Постановою Ради Народних Комісарів № 620 від 29 червня у місті Слов'янську Сталінської області на базі педагогічного училища було створено учительський інститут.

Витяг з наказу по Народному комісаріату освіти УССР

Директором інституту призначено Івана Калістратовича Деркача, а його заступником із навчально-виховної роботи – Юхима Тихоновича Ширкова.

Деркач Іван Калістратович

Ширков Юхим Тихонович

У довоєнний час в інституті функціонувало два факультети: філологічний та історичний. Створення учительського інституту саме у Слов'янську було зумовлене солідною матеріально-технічною базою місцевого педучилища, зокрема його бібліотека нараховувала понад 25 тис. книг.

На перший курс Слов'янського учительського інституту в 1939 р. було зараховано 210 студентів: 120 – на філологічний факультет (українське та російське відділення), 90 – на історичний факультет. Викладацький склад нараховував 25 осіб.

Відразу після створення педінституту на кафедрах розпочалися активні наукові дослідження, викладачі урізноманітнювали форми навчально-виховної роботи зі студентами, створювали наукові студентські гуртки.

У травні-червні 1941 р. відбувся перший випуск 138 вчителів історії, мови та літератури, з яких 23 випускники отримали дипломи з відзнакою.

У роки Великої Вітчизняної війни багато викладачів та студентів Слов'янського учительського інституту зі зброєю в руках стали на захист країни. За мужність та героїзм чимало з них було відзначено державними нагородами, зокрема кавалера трьох орденів Слави Петра Сенченка, який, будучи розвідником, пройшов нелегкий шлях від Сталінграда до Берліна.

Студентка першого курсу інституту, комсомолка Шура Шалашна, як розвідниця Слов'янського партизанського загону, потрапила до гестапівських застінків і була розстріляна.

На фронтах Великої Вітчизняної війни загинули смертю хоробрих такі викладачі інституту: канд. пед. наук М.М. Погорельський, зав. кафедри марксизму-ленінізму О.П. Кучеренко, зав. кафедри літератури І.Т. Козир, декан історичного факультету М.М. Ковалевський.

У вересні 1943 р. Донбас було звільнено від окупантів, розпочалася відбудова народного господарства. На початку листопада 1943 року на центральній площі міста Слов'янська можна було прочитати оголошення: «Слов'янський учительський інститут здійснює реєстрацію своїх працівників».

Спочатку навчальні заняття відбувалися у приміщенні середньої школи №12, водночас було розпочато реконструкцію школи №1.

**Студенти другого курсу українського відділення, 1944 рік
(нижній ряд, в центрі – директор інституту Деркач І.К.)**

Уряд СРСР відзначив тих, хто брав участь у відновленні інституту в 1943–1945 роках, так, медалями «За доблестный труд в Великой Отечественной войне» були нагороджені директор інституту І.К. Деркач, викладачі Курдюмова Є.О., Глушков С.І., Карцовнак і бібліотекар Г.М. Ракитянська.

На 1946 рік в інституті був лише один кандидат наук: Вольперт А.Я. – доцент, кандидат фізико-математичних наук, уродженець м. Слов'янська.

Вольперт Арон Якович

У 1949 р. першим захистив дисертацію на тему «Проблема історизму у викладанні граматики у середній школі» і отримав науковий ступінь кандидата педагогічних наук завідувач кафедри мовознавства М.К. Волинський.

Микола Костянтинович Волинський

У 1949–1950 навчальному році в інституті працювало 28 викладачів, зокрема четверо з них мали ступінь кандидата наук.

У 1950 році інститут отримав новий навчальний корпус зі світлими, просторими навчальними аудиторіями, широкими коридорами.

Навчальний корпус інституту по вул. Леніна, 12

Відтоді значно зростала матеріальна база, постійно збільшувалася кількість студентів, ставав якіснішим викладацький склад. Ще у 1946 р. в інституті було створено фізико-математичне відділення, яке у 1949 р. набуло статусу факультету.

У серпні 1952 р. Слов'янський учительський інститут було реорганізовано завдяки об'єднанню з Артемівським, а в 1954 р. – Старобільським учительським інститутом. Постановою Ради Міністрів СРСР від 23 серпня 1954 р. за №9274 Слов'янський учительський інститут перейменовано в державний педагогічний інститут, в якому функціонували філологічний і фізико-математичний факультети та сім кафедр: марксизму-ленінізму, педагогіки, мови, літератури, фізики, математики, фізичного виховання. Термін навчання студентів збільшився з двох до чотирьох та п'яти років. Ректором інституту призначено кандидата філологічних наук, доцента Ф.М. Ялового.

Федір Михайлович Яловий

У 1957–1958 навч. році відбувся останній випуск філологічного факультету – дипломи отримали 107 випускників, які стали вчителями української мови і літератури та російської мови і літератури.

Упродовж 1958–1959 років функціонував лише фізико-математичний факультет. У 1959 р. ректором інституту призначили доцента Горошка В.Я., кандидата фізико-математичних наук, учасника Великої Вітчизняної війни.

Горошко Василь Якович

Поступово відкривалися нові факультети, збільшувалася кількість спеціальностей, зокрема у 1959 р. почав діяти факультет методики та педагогіки початкового навчання; у 1961–1962 навчальному році при інституті було організовано галузеву науково-дослідну лабораторію з трудового навчання, керівником якої став кандидат педагогічних наук І.М. Яровий, який пізніше отримав звання професора.

Ілля Миколайович Яровий

У 1964 р. ректором інституту призначено Петрика І.І., доцента, кандидата історичних наук, ветерана Великої Вітчизняної війни. На той час у виші було два факультети, працювало близько ста викладачів, зокрема 5 кандидатів наук.

Саме на цей період припадає створення трьох нових факультетів – педагогічного (з 1965–1966 н. р.), дефектологічного (з 1968–1969 н. р.), загальнотехнічних дисциплін, праці і фізики (з 1972–1973 н. р.). З роками назви деяких факультетів корегувалися, виникали нові спеціальності. Було завершено будівництво гуртожитків №№ 1, 2, навчального корпусу № 2, спортивно-оздоровчого комплексу на березі Сіверського Дінця. Значно зросла матеріальна база педвузу.

Іван Іванович Петрик

З 1977 р. до 1986 р. педінститут очолював кандидат історичних наук, доцент О.П. Хворостянов (на той час діяло 5 факультетів, 35% викладацького складу мали вчені звання та наукові ступені).

Олексій Пилипович Хворостянов

З літа 1978 року почалося будівництво головного навчально-адміністративного корпусу, а в серпні 1984 року будівельники урочисто вручили символічний ключ від цієї новобудови.

Разом із будівництвом були досягнення у науковій діяльності: у цей період захистили докторські дисертації Б.І. Коротяєв, А.М. Федь, М.К. Нечволод. Активно працювали над докторськими та кандидатськими дисертаціями інші викладачі.

Бурхливий науково-педагогічний розвиток нашого вишу припадає на роки становлення української державності – середина та кінець 90-х років минулого століття (ректором інституту на той час був професор, доктор фізико-математичних наук, Заслужений працівник освіти України М.К. Нечволод (з 1986 до 2003 р.)).

Микола Кузьмич Нечволод

У навчальному закладі зросла матеріально-технічна база, поліпшувався кадровий склад, було створено ще три факультети: у 1987 році – факультет фізичного виховання; у 1994 році – факультет нових спеціальностей, у 1999 році перейменований у факультет управління гуманітарною інфраструктурою з новими для педінституту спеціальностями: психологія, облік і аудит, менеджмент організацій, маркетинг; у 1996 році відроджено філологічний факультет, де почали діяти три відділення: українське, українсько-російське, англо-німецьке. Факультет очолив професор В.Т. Горбачук.

За цей період кількість студентів збільшилась майже вдвічі – з 6100 (1989 р.) до 11000 (2004 р.), збільшилася кількість науково-педагогічного персоналу.

У 1992 році було відкрито відділ аспірантури.

Захистили докторські дисертації й отримали звання професора Льогенький Г.І., Пивоваров Л.В., Солодухова О.Г., Григоренко В.Г., Самойлович В.А., Глущенко В.А., Усенко В.М., Гавриш Н.В.,

Рукасов В.І., Костіков О.П., отримали звання професора кандидати наук Ольшанський О.Ю., Горбачук В.Т., Сипченко В.І.

У 1997 році було започатковано випуск збірника наукових праць «Гуманізація навчально-виховного процесу», який включено до переліку фахових видано України із педагогічних наук (головний редактор і укладач – кандидат педагогічних наук, професор Сипченко В.І.).

У 2002 році Розпорядженням за №421-р від 25.07.2002р. Кабінету Міністрів України на базі Слов'янського державного педагогічного інституту утворено Слов'янський державний педагогічний університет.

У 2003 році університет очолив доктор фізико-математичних наук, професор В.І. Рукасов.

Володимир Іванович Рукасов

Відкрито спеціальності практична психологія, соціальна педагогіка, спеціалізацію «Хореографія». На базі факультету управління гуманітарною інфраструктурою створено 2 нових факультети: психологічний і факультет економіки й управління. За цей період захистили докторські дисертації: Яворська С.Т., Федь І.А., Надточий В.О.

19 жовтня 2004 р. рішенням Державної акредитаційної комісії Міністерства освіти і науки України університет акредитовано за найвищим IV рівнем.

У 2005 році в університеті засновано науковий збірник «Вісник Слов'янського державного педагогічного університету», апочатковано випуск газети «Педагог».

З 10.03.2009 року в.о. ректора університету призначено доктора фізико-математичних наук, професора Чуйка С.М.

Сергій Михайлович Чуйко

30.12.2011 року наказом МОНмолоді та спорту України за №1600 шляхом реорганізації (злиття) Горлівського державного педагогічного інституту іноземних мов та Слов'янського державного педагогічного університету утворено державний вищий навчальний заклад «Донбаський державний педагогічний університет».

20.03.2012 року в.о. ректора Донбаського державного педагогічного університету призначено доктора педагогічних наук, професора Омельченко С.О., а з 30.11.2012 року її, як обрану за конкурсом, призначено ректором.

У цей період наказом МОНмолоді та спорту України за № 379 від 29.03.12 р. була відкрита спеціалізована вчена рада К 12.112.01 із захисту кандидатських дисертацій зі спеціальності 13.00.05 – соціальна педагогіка, а в червні 2014 року раду із захисту кандидатських дисертацій зі спеціальності 13.00.04 – теорія та методика професійної освіти, яку очолила ректор університету Світлана Олександрівна Омельченко.

Сьогодні Донбаський державний педагогічний університет має потужну аспірантуру за такими спеціальностями:

	Шифр	Спеціальність
1.	01.01.02	диференціальні рівняння
2.	01.04.07	фізика твердого тіла
3.	07.00.01	історія України
4.	08.00.04	економіка та управління підприємствами
5.	08.00.07	демографія, економіка праці, соціальна економіка та політика
6.	09.00.03	соціальна філософія, філософія історії
7.	09.00.05	історія філософії
8.	09.00.08	естетика
9.	10.01.02	російська література
10.	10.02.01	українська мова
11.	10.02.02	російська мова
12.	10.02.04	германські мови
13.	10.02.15	загальне мовознавство
14.	13.00.01	загальна педагогіка та історія педагогіки
15.	13.00.02	теорія та методика навчання (фізична культура, основи здоров'я)
16.	13.00.02	теорія та методика навчання (українська мова)
17.	13.00.03	корекційна педагогіка
18.	13.00.04	теорія та методика професійної освіти
19.	13.00.05	соціальна педагогіка
20.	19.00.07	педагогічна та вікова психологія

Наразі в університеті функціонує 12 факультетів (із них 8 – у базовому вузі – Донбаський державний педагогічний університет, 4 – у структурному підрозділі – Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов), які здійснюють підготовку та перепідготовку за 60 освітніми напрямками та спеціальностями. Загальна кількість студентів університету денної та заочної форм навчання складає близько 8000 осіб. Навчальний процес забезпечують 59 кафедр. Професорсько-викладацький склад налічує близько 600 осіб, з яких – 39 професорів, докторів наук, 350 – кандидатів наук, доцентів.

**ОМЕЛЬЧЕНКО
СВІТЛАНА
ОЛЕКСАНДРІВНА**

доктор педагогічних наук,
професор.

РЕКТОР

ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет».
Завідувач кафедри теоретичних та методичних основ фізичного виховання і реабілітації.

Закінчила із Золотою медаллю Райгородоцьку середню школу Слов'янського району Донецької області і вступила до Ворошиловградського державного педагогічного інституту ім. Т.Г. Шевченка, де здобула кваліфікацію «Вчитель історії та суспільствознавства, методист з виховної роботи».

Після отримання диплому про вищу освіту розпочала трудову діяльність у рідній школі з посади вчителя історії, а з 1990 року – організатор позакласної та позашкільної роботи.

З 1992 р. працювала на кафедрі педагогіки Слов'янського державного педагогічного інституту.

Після закінчення аспірантури у 1997 році успішно захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук.

Працюючи на посаді доцента кафедри педагогіки, водночас обіймала посаду заступника директора з науково-методичної роботи у Райгородоцькій загальноосвітній школі I-III ступеня.

У 2008 – достроково захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора педагогічних наук за спеціальністю 13.00.05 – соціальна педагогіка.

Під час роботи над докторською дисертацією були виграні грантові проекти: «Створення центру здоров'я», «Створення здоров'язберезувального простору для підлітків і молоді селища Райгородок» (Програма малих грантів 2006 року. Представництво Світового Банку в Україні. Проект «Мережа громадянської дії в Україні» (UCAN)).

З 2008 року по 2010 рр. – завідувач кафедри теоретичних та методичних основ фізичного виховання і реабілітації.

У лютому 2010 року С.О. Омельченко було присвоєне вчене звання професора кафедри теоретичних та методичних основ фізичного виховання і реабілітації.

З лютого по вересень 2010 року – завідувач кафедри дошкільної освіти та соціальної педагогіки.

З вересня 2010 року по теперішній час обіймає посаду завідувача кафедри теоретичних та методичних основ фізичного виховання і реабілітації.

Слов'янський державний педагогічний університет з 01.06.2012 р. було реорганізовано шляхом приєднання до Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет» на виконання розпорядження Кабінету Міністрів України «Про реорганізацію деяких вищих навчальних закладів» від 12.10.2011 р. №992-р, наказу Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 30.12.2011 р. № 1600 «Про утворення державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет»» зі змінами, внесеними наказами Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 21.02.2012 р. № 205, від 05.07.2012 р. №785.

З травня 2012 року Світлана Олександрівна обіймала посаду в.о. ректора Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет». Наказом міністра освіти і науки, молоді та спорту №430-к від 29.11.2012 згідно з рішенням конференції трудового колективу ДВНЗ «Донбаського державного педагогічного університету» Омельченко С.О. призначено ректором університету.

Коло наукових інтересів – питання взаємодії соціальних інститутів суспільства у формуванні здорового способу життя молоді та створення валеонасиченого здоров'язберезувального освітнього простору в межах вищого навчального закладу.

У листопаді 2011 року за її ініціативи та під безпосереднім керівництвом було відкрито аспірантуру зі спеціальності 13.00.05 – соціальна педагогіка.

С.О. Омельченко – член двох спеціалізованих вчених рад зі захисту кандидатських і докторських дисертацій: Д 29.053.01 у ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка» та К 64.051.19 у Харківському національному університеті імені В.Н. Каразіна.

Голова спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій зі спеціальності 13.00.05 – соціальна педагогіка та 13.00.04 – професійна педагогіка у Державному вищому навчальному закладі «Донбаський державний педагогічний університет».

Під її науковим керівництвом захищено 10 дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук,

2 докторських дисертації. Керує науково-дослідною роботою 5 аспірантів, 3 здобувачів і 1 докторанта.

За ініціативи та під безпосереднім керівництвом С.О. Омельченко в Державному вищому навчальному закладі «Донбаський державний педагогічний університет» було відкрито аспірантуру зі спеціальності 13.00.05 – соціальна педагогіка, 13.00.04 – професійна педагогіка.

Нагороди: Почесна грамота Міністерства освіти України (1999 р.), грамота Президента України (2000 р.), грамота Академії педагогічних наук України (2001 р.), Нагрудний знак «Відмінник освіти України» (2002 р.), Нагрудний знак «Василь Сухомлинський» (2007 р.), Нагрудний знак «За наукові досягнення» (2011 р.).

У 2009 році – лауреат конкурсу «Жінка Донбасу-2009» у номінації «Жінка-науковець року».

**НАБОКА
ОЛЬГА ГЕОРГІВНА**

доктор педагогічних наук,
доцент.
Перший проректор.

Нагороджена
Почесною грамотою
Міністерства освіти і науки.

Працює у Державному вищому навчальному закладі «Донбаський державний педагогічний університет» з 1995 року на посадах асистента, старшого викладача, доцента кафедри менеджменту та управління навчальними закладами, першого проректора. За цей час проявила себе як викладач, що має високий рівень фахової та науково-методичної підготовки, володіє новітніми технологіями по підготовці висококваліфікованих спеціалістів, активно впроваджує у свою педагогічну практику досягнення науки і передового педагогічного досвіду. Саме Набока О.Г. очолює в університеті роботу щодо впровадження новітніх професійно-орієнтованих технологій навчання майбутніх спеціалістів.

Науково-педагогічну діяльність Набока О.Г. вдало поєднує з адміністративною роботою на посадах Вченого секретаря Вченої ради університету (2002 – 2005 рік), декана факультету економіки і управління (2005 – 2012 рік) та першого проректора університету (2012 рік – по теперішній час). За період її керівництва значно підвищено рівень організації навчальної та науково-методичної роботи в університеті, розширено перелік ліцензованих напрямів підготовки та спеціальностей, зміцнено і розвинено нормативно-розпорядчу базу щодо організації навчально-виховного процесу, зокрема з питань запровадження Європейської кредитно-трансфертної системи та дистанційного навчання в університеті, розширення переліку додаткових навчальних програм, програм підвищення кваліфікації викладачів тощо.

Набока О.Г. здійснює керівництво науковою роботою студентів, здобувачів, аспірантів. Має понад 70 наукових на навчально-методичних праць, серед яких 1 монографія, 3 методичних рекомендацій, близько 40 статей у провідних фахових виданнях.

НЕЧВОЛОД МИКОЛА КУЗЬМИЧ

доктор фізико-математичних
наук, професор.

Радник ректора.
Заслужений
працівник освіти України.
Відмінник освіти України.

Закінчив у 1961 році Харківський державний педагогічний інститут, спеціальність «фізика та основи виробництва», кваліфікація «вчитель фізики та основ виробництва середньої школи».

Трудову діяльність розпочав у 1955 році з посади вчителя сільської школи в Харківській області.

Кандидат фізичних наук – 1968 рік

Доктор фізичних наук – 1989 рік.

1969-1970 рр. – завідувач кафедри фізики Слов'янського державного педагогічного інституту;

1970-1974 рр. – проректор із учбової і наукової роботи Слов'янського державного педагогічного інституту;

1974-1986 рр. – проректор із наукової роботи (за сумісництвом професор кафедри фізики) Слов'янського державного педагогічного інституту;

1986-2003 рр. – ректор Слов'янського державного педагогічного інституту (у 2002 р. інститут одержав статус університету);

2003 р. і до тепер – радник ректора Слов'янського (нині Донбаського) державного педагогічного університету, професор кафедри фізики.

Засновник наукової школи з фізики твердого тіла і фізики напівпровідників, зокрема з проблем низькотемпературної повзучості металів, дефектів і напівпровідників.

У 1992 році на запрошення ЮНЕСКО ООН виступав з науковою доповіддю в Парижі на Міжнародному науковому конгресі ЮНЕСКО з проблем педагогічної освіти.

Під його керівництвом (науковий консультант) захищено 1 докторська та 2 кандидатські дисертації.

Автор понад 90 наукових публікацій, серед яких монографія та підручники, навчальні посібники, в тому числі й електронні, «Курс фізики в 4-х томах», 2001 р. з грифом МОН України

Нагороди: золоті медалі та орден «За розвиток науки і освіти» II тисячоліття, Американського біографічного інституту та Міжнародної кадрової академії; Золота медаль Пошани США як видатному іноземному вченому, почесний знак «Відмінник народної освіти», медалі «За доблесну працю», «Ветеран праці», «Видатний діяч освіти А.С.Макаренка», Медаль Президента України та Почесне звання «Заслужений працівник освіти України», Почесна медаль на честь 10-річчя незалежності України, знак пошани «За значні досягнення в організації науково-дослідної роботи студентів», Почесні грамоти Міністерства освіти і науки України тощо.

За рішенням Міністерства освіти і науки України ім'я професора М.К. Нечволода внесено до Книги педагогічної слави України.

**БАДЕР
ВАЛЕНТИНА ІВАНІВНА**

доктор педагогічних наук,
професор.

Закінчила Ворошиловградський державний педагогічний інститут імені Т.Г.Шевченка у 1975 році, м. Ворошиловград (Луганський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Луганськ).

Кандидат педагогічних наук (1988); доцент (1991); доктор педагогічних наук (2005), професор (2006).

Працювала: учителем української мови і літератури 4-10 класів у школах №№ 18, 38 м. Ворошиловграду (серпень 1975 р. – листопад 1979 р.); асистентом кафедри педагогіки і методики початкового навчання Ворошиловградського державного педагогічного інституту імені Т.Г. Шевченка (листопад 1979 р. – березень 1983 р.); учителем української мови і літератури, заступником директора з навчально-виховної роботи у середній школі № 1 міста Шахтарська Донецької області, (квітень 1983 – вересень 1983 року).

У Слов'янському державному педагогічному інституті почала науково-педагогічний шлях на кафедрі української мови і літератури обіймаючи посади асистента, старшого викладача, доцента (вересень 1983 – серпень 1995 року).

Докторант зі спеціальності “Методика викладання української мови” Інституту педагогіки Академії педагогічних наук України (серпень 1995 – серпень 1998 року).

Повернулася до Слов'янського державного педагогічного інституту - доцент кафедри української мови і літератури (вересень 1998 – червень 2000 року).

Продовжила трудову діяльність у Східноукраїнському державному університеті (липень 2000 р. – вересень 2004 року), а також у Східноукраїнському національному університеті імені Володимира Даля на посаді завідувачв кафедри української мови і літератури (вересень 2004 – грудень 2009 року);

Знов працює у Слов'янському державному педагогічному університет (нині ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет») завідувачем кафедри теорії і практики початкової освіти (грудень 2009 року – червень 2014 р.).

Основні напрями наукових досліджень: культура усного і писемного мовлення учнів, студентів; українська лінгводидактика, інформаційно-комунікативні технології навчання.

**БІЛИЧЕНКО
ОЛЬГА ЛЕОНІДІВНА**

доктор наук із соціальних
комунікацій.
Завідувач кафедри української
мови та літератури

Після закінчення в 1991 Харківського державного інституту культури за спеціальністю “Книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство” працювала в бібліотеці Слов’янського державного педагогічного інституту на посаді завідувача сектором.

У 2001 році захистила кандидатську дисертацію «Культурно-виховна роль книги в умовах інформаційного суспільства».

З 2001 року працювала на кафедрі загального та російського мовознавства і теорії та історії літератури старшим викладачем, а з 2004 року на посаді доцента.

У 2003 році з відзнакою закінчила філологічний факультет Слов’янського державного педагогічного університету за спеціальністю “Вчитель російської мови і літератури та української мови та літератури”. Викладала російську та зарубіжну літератури на російсько-українському та англо-німецькому відділеннях філологічного факультету.

З 2002 по 2005 рік завідувала російсько-українським відділенням філологічного факультету.

У 2013 році захистила докторську дисертацію на тему «Художня література у соціально-комунікаційній структурі суспільства» за спеціальністю «Теорія і історія соціальних комунікацій».

Автор монографії «Художня література в інформаційно-комунікаційному просторі сучасності» і понад 100 статей із теорії та історії літератури, соціальним комунікаціям, культурології у вітчизняних та закордонних виданнях.

Постійний учасник всеукраїнських та міжнародних конференцій, зокрема «Сучасні проблеми філології», «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку», «Світ соціальних комунікацій».

Наукові інтереси – історія літератури, соціальні комунікації, текстологія, балканістика, культурологія.

**БОРИСОВ
ВЯЧЕСЛАВ ВІКТОРОВИЧ**

доктор педагогічних наук,
професор.
Відмінник освіти України.
Член-кореспондент
Міжнародної академії наук
педагогічної освіти (Росія).

Борисов В.В. - яскравий представник наукової школи академіка НАПН України Д.О.Тхоржевського – відомого вченого в галузі педагогіки та методики трудового навчання, дослідника проблем трудового навчання і професійної підготовки учнів у системі загальноосвітньої школи та професійно-технічної освіти.

Після захисту в 1997 році дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук працював у Краматорському економіко-гуманітарному інституті, пройшовши шлях професійного становлення від старшого викладача до професора кафедри педагогіки і психології. З 2000р. по 2008 рік обіймав посаду першого проректора Краматорського економіко-гуманітарного інституту.

Доктор педагогічних наук зі спеціальності 13.00.07 - теорія та методика виховання.

Автор біля 100 публікацій у фахових наукових виданнях, України, Польщі, Росії, Німеччини. Виступав з лекціями в Інституті політології Варшавського університету.

Коло наукових інтересів – проблеми підготовки майбутніх учителів трудового навчання, формування національної самосвідомості учнівської та студентської молоді, питання громадянського виховання молоді, підготовки професійних робітничих кадрів.

Нагороджений грамотами Президії Національної Академії педагогічних наук України, Донецького обласного управління освіти і науки, Слов'янського міського відділу освіти, подяку міського голови міста Краматорська.

Творчий професійний доробок Борисова В.В. відзначено нагрудними знаками «Відмінник освіти України», «За розбудову освіти», «За духовне відродження нації».

ГЛУЩЕНКО ВОЛОДИМИР АНДРІЙОВИЧ

доктор філологічних наук,
професор.
Завідувач кафедри загального,
германського та слов'янського
мовознавства
«Відмінник освіти України».
Академік Міжнародної академії
наук педагогічної освіти (Росія).

У 1975 році закінчив Харківський державний університет ім. О. М. Горького, одержав кваліфікацію “Філолог. Викладач російської мови та літератури.”

Захистив докторську дисертацію у 1999 році на тему: „Принципи порівняльно-історичного дослідження в українському і російському мовознавстві (70-і рр. XIX ст. – 20-і рр. XX ст.)”.

У 2001 році присвоєно Вчене звання професора кафедри загального та російського мовознавства і теорії та історії літератури.

Стаж педагогічної роботи у ВНЗ III-IV рівня акредитації 38 років.

Коло наукових інтересів – методологія та історіографія мовознавства й історія мови. Опублікував понад 270 наукових праць, у тому числі 29 книг. Серед них «Принципи порівняльно-історичного дослідження в українському і російському мовознавстві (70-і рр. XIX ст. – 20-і рр. XX ст.)» (Донецьк, 1998), «Одиниці фонетико-фонологічного рівня» (Слов'янськ, 2002), «Закономірності розвитку мови» (Донецьк, 2002), «Мова як система» (Київ, 2011). Автор поетичного збірника «Ощущение доброго ветра» (2012).

Під науковим консультуванням і керівництвом В. А. Глушченка захищено докторську й 13 кандидатських дисертацій.

Член двох спеціалізованих учених рад із захисту кандидатських і докторських дисертацій (Донецьк, Одеса).

Відповідальний редактор «Вісника Донбаського державного педагогічного університету» (серія «Філологічні науки») і наукового збірника «Теоретические и прикладные проблемы русской филологии».

Очолує міжгалузеву наукову лабораторію «Методологія та історіографія мовознавства».

Має досвід викладання за кордоном (Німеччина, Польща, Болгарія).

ГРИГОРЕНКО ВАЛЕРІЙ ГРИГОРОВИЧ

доктор педагогічних наук,
професор.
Майстер спорту СРСР
з важкої атлетики (1975 р.).

Знаний в Україні фахівець у галузі корекційної педагогіки та професійної освіти, доктор педагогічних наук, професор (1994 р.).

З 1985 р. працює у Слов'янському державному педагогічному інституті (нині - Державний вищий навчальний заклад «Донбаський державний педагогічний університет», Донецька область), з 1986 р. - доцент. Професійно-педагогічна діяльність В.Г. Григоренка спрямовувалась на створення низки спеціальних кафедр університету, які ним і очолювались: у 1986 р. - кафедри методики викладання спортивно-педагогічних дисциплін; у 1989 р. - кафедри теоретичних і медико-біологічних основ фізичного виховання; у 1993 р. - кафедри теоретичних, методичних основ фізичного виховання і реабілітації.

Починаючи з 1993р. на базі цієї кафедри була започаткована його наукова школа «Соціально-педагогічна та корекційно-реабілітаційна кінезіологія», в рамках якої розроблено: систему фізичної і соціальної реабілітації осіб з обмеженими освітніми можливостями; теоретично обґрунтував соціально-педагогічні умови поетапного розвитку професійних здібностей і фахової мотивації педагога; обґрунтував теорії мотивованого впливу диференційно-інтегрованих оптимумів педагогічних факторів на психомоторний розвиток людини в процесі її освітньо-виховної діяльності (в нормі та патології) та соціально-аксіологічні основи педагогічної деонтології.

Під керівництвом професора В.Г.Григоренка з 1993 р. працює аспірантура, на базі якої ним підготовлено 16 кандидатів та 1 доктор наук. Григоренко В.Г. автор понад 180 наукових праць (серед яких 5 монографій, 98 навчальних посібників та методичних розробок) із проблем фізичної та соціальної реабілітації осіб із вадами психомоторного розвитку, стану психосоматичного здоров'я, керованого формування професійних здібностей педагога, його фахової деонтологічно-структурованої культури.

Нагороджений Почесною грамотою Міністерства освіти та науки УРСР (1989), Орденом «Знак пошани» (1992), знаком «Відмінник освіти України» (1999).

**ДМИТРІЄВА
ІРИНА ВОЛОДИМИРІВНА**

доктор педагогічних наук,
професор.

Завідувач кафедри технологій
корекційної та інклюзивної освіти.

Працює в Донбаському (Слов'янському) державному педагогічному університеті з 1988 р. одразу після закінчення з відзнакою дефектологічний факультет за спеціальністю “олігофренопедагогіка і логопедія”.

У 2002 році успішно захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук, а в 2009 році – дисертаційне дослідження на здобуття наукового ступеня доктора педагогічних.

З 2003 по 2009 рр. - співпрацівник лабораторії олігофренопедагогіки Інституту спеціальної педагогіки НАПН України.

Очолує Слов'янський осередок Української Асоціації корекційних педагогів. Керівник науково-дослідної лабораторії “Теоретичні та методичні засади навчання й виховання учнів з вадами розумового розвитку”, науковий консультант із питань інтеграції дітей з особливими освітніми потребами в загальноосвітній простір базових шкіл Донецької області.

Редактор науково-методичного збірника “Теоретичне та методичне забезпечення навчання й виховання дітей з особливими освітніми потребами” (м. Слов'янськ, ДДПУ).

Лауреат обласного конкурсу “Жінка Донбасу” (2010 р.) в номінації “Жінка - науковець року”. Член спеціалізованих учених рад із захисту дисертацій в Інституті спеціальної педагогіки НАПНУ та Національному педагогічному університеті імені М.П.Драгоманова.

Провідний методист у галузі естетичного виховання дітей з психофізичними вадами. Автор навчальних програм із образотворчого мистецтва для різних за нозологією категорій дітей із різними психофізичними вадами та шкільних підручників із образотворчого мистецтва для спеціальних шкіл.

Має понад 130 наукових праць, з них – 6 підручників.

ДУБІНІН ВІКТОР ВЛАСОВИЧ

доктор філософських наук,
професор кафедри філософії
соціально-політичних і правових
наук.

У 1957-1959 роках навчався у міському професійно-технічному училищі №7 на базі НКМЗ. У 1959-1961 роках працював токарем-розточувальником в ремонтно-механічному цеху № 4 НКМЗ. У 1961-1964 роках служив в повітряно-військових силах радянської Армії. Наступні 1964-1969 роки пов'язані з оволодінням спеціальності «Філософія». Цариною наукових інтересів була антична філософія, зокрема Аристотель. Навчався в аспірантурі Московського державного університету (1972-1975 рр.).

У 1977 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук на тему «Суспільно-економічна формація в дослідженні сучасних зарубіжних марксистів».

У 2011 році в Національному педагогічному університеті імені М.П.Драгоманова захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора філософських наук на тему «Інтереси народу як предмет соціально-філософського аналізу»

З серпня 1969 по серпень 2012 року – викладач філософії та філософських дисциплін в Донбаській державній машинобудівній академії (м. Краматорськ).

З вересня 2012 року – професором кафедри філософії, соціально-політичних та правових наук нашого університету.

Коло наукових інтересів – історичні форми філософії, етнічна та расова структура суспільства, походження, сутність та генетичний код суспільно-історичних явищ та процесів.

Має близько 200 публікацій. Автор монографій «Інтереси народних мас: соціально-філософський аспект» (1993), «Роль інтересів народу в становленні та розвитку політичної системи суспільства» (2006), «Інтереси народу: плюралізм поглядів» (2012).

В якості аматора-композитора В.В. Дубінін написав «Музичні твори на поезії А.О.Тарана» (1990), «Громадянську лірику А.А.Кібірева» (2011), «Пісні про війну та мир на поезії М.О.Рибалка» (2012).

**КОНІЩЕВА
НАТАЛІЯ ЙОСИПІВНА**

доктор економічних наук,
професор, старший науковий
співробітник, академік Академії
економічних наук України

Закінчила Донецький інститут радянської торгівлі (1970 р.) (нині Донецький національний університет економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського).

Доктор економічних наук (1992 р.), професор (1998 р.).

Академік-засновник Української екологічної Академії наук (1992 р.), академік Академії економічних наук України (1995 р.) та Міжнародної Академії інформатизації (1998 р.).

42 роки відпрацювала в Інституті економіки промисловості НАН України.

З 2000 р. - проректор Донецького інституту туристичного бізнесу;

З 2007 р. - ректор Донецького інституту психології та підприємництва.

Із 2010 р. - професор Слов'янського державного педагогічного університету (нині - ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»).

Коло наукових інтересів – проблеми економіки ресурсозбереження, туристичного бізнесу, регіональної та екологічної політики, промислової логістики, вдосконалення механізмів державного регулювання, гендерної політики тощо.

Автор 570 наукових публікацій, з яких 40 монографій, 7 навчальних посібників.

Під її науковим керівництвом захистилося 10 кандидатів економічних наук і 2 за спеціальністю - державне управління.

**КОНОШЕНКО
СЕРГІЙ
ВОЛОДИМИРОВИЧ**

доктор педагогічних наук, доцент.
Завідувач кафедри соціальної
педагогіки та соціальної роботи.

З відзнакою закінчив Слов'янський державний педагогічний інститут (1998) за спеціальністю „Праця і профорієнтація” та отримав кваліфікацію „Учитель праці. Методист з профорієнтації”

У 2002 році захистив кандидатську дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук зі спеціальності 13.00.07 – теорія і методика виховання.

У 2010 році захистив докторську дисертацію зі спеціальності 13.00.05 – соціальна педагогіка

У 2011 р. присвоєно науковий ступінь доктора педагогічних наук.

Науково-педагогічну діяльність розпочав з 01.09.2008 року на посаді старшого викладача та доцента кафедри швейних та харчових технологій у Слов'янському державному педагогічному університеті.

З 01.09.2011 року - дотепер доцент, завідувач кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи.

Основні напрямки наукових досліджень: „Теорія і практика реабілітаційної роботи з різними категоріями дітей та молоді”.

Автор 55 публікацій, з них 35 публікацій після захисту кандидатської дисертації, із них: 23 публікації у фахових виданнях, 1 монографія; 10 публікацій – після захисту докторської дисертації, з яких 6 - у фахових наукових виданнях та 1 навчально-методичний посібник.

Під науковим керівництвом Коношенка С.В. захищено 2 кандидатські дисертації.

У 2002 році - переможець Всеукраїнського конкурсу педагогів, що проходив на базі міжнародного дитячого центру „Артек”.

У 2010 році – лауреат конкурсу „Кращий працівник року” в номінації „Кращий молодий викладач вищого навчального закладу”.

КОРОТЯЕВ БОРИС ИВАНОВИЧ

доктор педагогических наук,
профессор.
Заведующий
кафедрой теории и практики
начального образования.

Учился в Карело-Финском государственном учительском институте (г. Петрозаводск, Россия), а во время службы в армии (март 1950 – декабрь 1954 г.г.) экстерном закончил Ленинградское военно-политическое училище в системе МВД. С 1955 года – студент Коми государственного педагогического института (г. Сыктывкар, Россия), 1959-1961 - аспирант Московского государственного педагогического института им. В.И.Ленина.

Педагогический стаж – 67 лет, из них 15 лет работы в качестве учителя, директора школы, зав. горно и 50 лет в вузах Украины. В 1964 году защитил кандидатскую диссертацию – «Убеждение и упражнение в нравственном воспитании учащихся». В 1980 – докторскую диссертацию «Методы учебно-познавательной деятельности учащихся (состав, функции, закономерности, принципы и способы формирования)».

Его перу принадлежит 20 книг, 8 из которых изданы повторно и нашли представительство в 4-хтомнике «Избранные педагогические сочинения», свыше 90 статей, в которых представлены фундаментальные научные разработки:

а) теория методов учебно-познавательной деятельности учащихся, ориентированная на развитие их творчества (на базе ее защищено его учениками 12 диссертаций);

б) концепция гибких педагогических технологий обучения студентов в вузе (защищено 5 кандидатских диссертаций);

в) теория педагогической философии как самостоятельная отрасль научно-педагогического знания, на основе которой разработан проект экспериментально-поискового педагогического вуза, аналога которому нет в практике высшего образования ни в Украине, ни за рубежом.

**КУЗЬМІНА
ОЛЕНА
ВОЛОДИМИРІВНА**

доктор педагогічних наук, доцент.
Завідувач кафедри педагогіки.

Закінчила Слов'янський державний педагогічний інститут у 1984 році, одержала кваліфікацію "Вчитель математики", у 1993 - кваліфікацію „Учитель початкових класів”.

У 2002 році захистила кандидатську дисертацію зі спеціальності 13.00.09 на тему: "Диференційоване навчання молодших школярів в умовах групової форми навчальної діяльності”.

У 2012 році захистила докторську дисертацію за темою „Теоретико-методичні засади формування життєвої компетентності учнів старших класів загальноосвітніх шкіл-інтернатів” зі спеціальності 13.00.05- соціальна педагогіка.

Напрямок наукової роботи – формування життєвої компетентності учнів інтернатних закладів.

Під її науковим керівництвом працюють 2 аспіранти.

Результати наукового пошуку відбито в 60 одноосібних публікаціях у збірниках наукових праць, різноманітних фахових виданнях, автор кількох навчально-методичних посібників.

За сумлінну працю, особистий внесок у справу підготовки висококваліфікованих спеціалістів, плідну науково-педагогічну діяльність нагороджена двома грамотами Слов'янського державного педагогічного університету (2004 р., 2012 р.).

**КУРІННА
СВІТЛАНА МИКОЛАЇВНА**

доктор педагогічних наук, доцент.
Завідувач кафедри дошкільної
освіти.

Працює в ДДПУ з 1995 року. Захистила кандидатську дисертацію в 2004 році за темою: «Особливості соціалізації дітей 6-7 років в різних умовах життєдіяльності» (м. Луганськ).

У 2014 р. захистила докторську дисертацією за темою «Теорія і методика соціально-педагогічної роботи з дітьми-сиротами в дитячому будинку».

З вересня 2012 р. - вчений секретар спеціалізованої вченої ради К 12.112.01 з правом прийняття до розгляду та проведення дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук за спеціальністю 13.00.05 «Соціальна педагогіка» 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» при ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет».

Кількість опублікованих праць - 70, серед яких монографії «Система соціально-педагогічної роботи з дітьми сиротами. Трансформація дитячих будинків» «Діти і соціум: Особливості соціалізації дітей дошкільного віку» (2006) «Дитина-Дорослий: сучасний погляд» (у співавторстві, 2010).

Здійснює активну науково-методичну та експериментальну роботу у дошкільних освітніх закладах міста та регіону. Експериментальні майданчики діють на базі дошкільних освітніх закладів №№ 6, 9 м. Дзержинська, № 237 м. Донецька.

Наукова школа представлена групою аспірантів і здобувачів (Алеко О.А., Груньська О.С., Кахіані Ю.В. Биляченко А. В.), а також студентів та магістрантів.

**ЛАЗАРЕНКО
ДМИТРО
ОЛЕКСАНДРОВИЧ**

доктор економічних наук,
доцент.

Декан факультету
психології, економіки та
управління.

Завідувач кафедри обліку і
аудиту.

Член-кореспондент
Міжнародної академії наук
педагогічної освіти (Росія).

У 1993 році закінчив Донецький державний університет за спеціальністю «Бухгалтерський облік, контроль і аналіз господарської діяльності».

У 1999 році закінчив аспірантуру при кафедрі педагогіки Слов'янського державного педагогічного інституту.

У 2000 році в Національному педагогічному університеті імені М.П.Драгоманова захистив кандидатську дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук за спеціальністю 13.00.01 - загальна педагогіка та історія педагогіки за темою «Економічна освіта майбутніх вчителів»

В 2001 році присвоєно вчене звання доцента кафедри обліку і аудиту.

В 2002-2004 рр. – стипендіат Кабінету Міністрів України.

Працював бухгалтером, фінансовим директором страхової організації, доцентом, завідувачем кафедри обліку та аудиту Донбаського державного педагогічного університету.

У 2013 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за темою «Організаційні механізми та технології управління підприємствами харчової галузі: теорія, методологія, практика» за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами.

Автор понад 70 наукових статей, співавтор навчального посібника і підручника.

Народний засідувач Слов'янського міжрайонного суду.

Член експертної комісії з питань впровадження новітніх інформаційних технологій.

**МАМІЧЕВА
ОЛЕНА
ВОЛОДИМИРІВНА**

доктор педагогічних наук,
професор.
Декан
дефектологічного факультету.

Закінчила у 1996 році дефектологічний факультет Слов'янського державного педагогічного інституту за спеціальністю дефектологія. Олігофренопедагогіка та логопедія.

Кандидат психологічних наук зі спеціальності 19.00.08 - спеціальна психологія (2001 р.) Доктор психологічних наук зі спеціальності 19.00.01 - загальна психологія, історія психології з 2010 р.

Наукова діяльність пов'язана з діагностикою психічного та мовленнєвого розвитку дітей, а також з розробкою психолого-педагогічних проблем навчання і виховання школярів із психофізичними вадами в умовах інтегрованого та інклюзивного навчання. Їй належить концепція розвитку педагогічних здібностей викладачів ВНЗ.

Автор біля 90 наукових публікацій, серед яких – 76 наукового та 8 – навчально-методичного характеру, 2 навчально-методичних посібника: «Корекція затримки психічного розвитку засобами фізичного виховання» (2008 р.) із грифом МОН України; «Діагностика психічного розвитку дитини від народження до вступу в заклади освіти» (2013 р.), монографія «Теоретико-методологічні основи розвитку предметно-педагогічних здібностей викладачів вищих навчальних закладів гуманітарного профілю» (2009 р.).

Під її керівництвом захищено 7 кандидатських дисертацій.

Член двох спеціалізованих учених рад у Дніпропетровському національному університеті імені Олеся Гончара та Одеському національному університеті імені І.І. Мечникова

З 2012 року - член правління Асоціації психологів Донбасу при Донецькій державній адміністрації.

У 2012 році на базі кафедри логопедії та спеціальної психології створено науково-консультативний центр (наук. керівник – Мамічева О.В.) з психолого-педагогічних питань формування комунікативної функції мовлення дітей, що дозволяє узагальнювати та поширювати досвід роботи кращих викладачів.

**МЕЛЬНИК
ВАЛЕРІЯ ВАЛЕРІЇВНА**

доктор філософських наук,
доцент кафедри філософії,
соціально-політичних і правових
наук.

1998-2002 рр. навчалася у Словянському державному педагогічному інституті, отримала кваліфікацію «вчитель української мови, літератури та зарубіжної літератури».

У 2006 р. захистила кандидатську дисертацію 09.00.05 - історія філософії. Закінчила у 2008 р. психологічний факультет і здобула кваліфікацію психолог.

Докторську дисертацію за темою «Соціально-філософські експлікації страху на матеріалі протестантської версії екзистенціалізму» зі спеціальності 09.00.03 – соціальна філософія та філософія історії захищено у 2013 році у Національному педагогічному університеті ім.М.Драгоманова.

Стаж науково-педагогічної роботи 15 років.

Наукова діяльність Мельник В.В. пов'язана із послідовним і комплексним розглядом містичної трансценденції та екзистенціальних і соціальних вимірів страху в ракурсі протестантської екзистенціальної філософії, що зумовлює евристичні досягнення і перспективи пріоритетних напрямів науки і освіти сучасної філософії та релігієзнавства.

Загальна кількість наукових публікацій 60: з них 57 – наукового та 3 – навчально-методичного характеру. Мельник В.в. є соавтором 3-х посібників: «Правознавство», «Релігієзнавство», «Онтологія людини» і колективної монографії: «Антропологічні виміри в езотеричній філософії» та одноосібної монографії «Соціальні виміри екзистенціалів людського буття».

Була членом редакційної колегії XXXVI Міжнародної науково-практичної конференції «Задачи современной науки» (Горлівка, 2011).

МОЗГОВИЙ ЛЕОНІД ІВАНОВИЧ

доктор філософських наук,
професор.
Завідувач кафедри філософії,
соціально-політичних і правових
наук.

У 1977 році закінчив філософський факультет Ленінградського державного університету ім. О. Жданова (нині – Санкт-Петербурзький державний університет).

У вересні 1986 року у спеціалізованій вченій раді Московського державного університету ім. М.В.Ломоносова захистив кандидатську дисертацію на здобуття філософських наук на тему: «Особливості англійського неоколоніалізму в Африці».

З 1979 по теперішній час працював асистентом, старшим викладачем, доцентом, професором-завідувачем кафедри філософії і соціально-політичних і правових наук.

У квітні 1994 року пройшов курс підвищення кваліфікації в Леонському політехнічному університеті з маркетингу, менеджменту та організації виробництва.

У квітні 2008 року отримав Supreme Certifying Commission of Ukraine.

У грудні 2008 присвоєно вчене звання професора кафедри філософії.

У 2013 року захистив докторську дисертацію.

Під науковим його керівництвом захищено 8 дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук.

Л.І. Мозговий - автор понад 80 наукових і навчально-методичних робіт. Співавтор і редактор навчальних посібників із грифом МОН України, колективних монографій:

НАДТОЧІЙ ВІКТОР ОЛЕКСІЙОВИЧ

доктор фізико-математичних
наук, професор.
Завідувач кафедри фізики.

Відмінник освіти України

Закінчив Харківський політехнічний інститут (1966), (зараз Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»).

Працює в університеті з 1966 року:

1966 – 1976 – старший викладач кафедри фізики;

1976 – 1984 – доцент кафедри фізики;

1984 – 2001 – завідувач кафедри фізики;

2001 – 2003 – навчання в докторантурі;

2003 – 2006 – завідувач кафедри фізики, доцент;

2006 – 2008 – завідувач кафедри фізики, доктор фізико-математичних наук;

2008 – по теперішній час – завідувач кафедри фізики.

Наукові дослідження: розробка фізичних основ структурної модифікації приповерхневих шарів алмазоподібних кристалів низькотемпературним деформуванням (у тому числі з одночасною ультразвуковою обробкою) та дифракційно-модульованим за інтенсивністю лазерним опроміненням; вирішення проблем позиціювання атомних кластерів на поверхні напівпровідника та керування їх формою і розмірами; розроблена нова методика створення квантово-розмірних напівпровідникових структур, яка має значні переваги серед відомих аналогів у світовій практиці; структури можуть бути використані для передачі, перетворення, зберігання або генерації інформаційних та оптичних сигналів.

Автор публікацій у провідних виданнях України та Близького зарубіжжя.

Має кілька патентів на винахід, зареєстрованих в Державному реєстрі патентів України на винаходи.

**СИПЧЕНКО
ВАЛЕРІЙ ІВАНОВИЧ**

кандидат педагогічних наук,
професор.

Завідувач кафедри педагогіки
вищої школи.

Відмінник освіти України.
Академік Міжнародної академії
наук педагогічної освіти (Росія).

Одразу після закінчення в 1973 році Слов'янського педагогічного університету працював організатором позакласної та позашкільної роботи в загальноосвітній школі № 5, м. Шахтарська, учителем початкових класів, української мови та літератури, Шахтарському педагогічному училищі, в Одеському обласному комітеті профспілок, заступником директора з навчально-виховної роботи в школах №№ 6, 29 м. Єнакієвого.

З 1981 року і до тепер працює в рідному навчальному закладі, пройшовши шлях від асистента кафедри педагогіки початкового навчання до професор, завідувача кафедри педагогіки, яку очолював майже 15 років, а нині – завідувач кафедри педагогіки вищої школи.

Створив потужну наукову школу «Гуманізація навчально-виховного процесу», в рамках якої працює аспірантура зі спеціальності 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки, проходять Міжнародні та Всеукраїнські науково-практичні конференції, круглі столи, творчі зустрічі відомих учених-педагогів України, різні заходи із залученням педагогічної громадськості міста та району.

Різномісність науково-педагогічних проблем, широка ерудиція, високо-компетентний підхід, креативність Валерія Івановича яскраво виявилися у біля 200 наукових публікаціях, включаючи редагування, навчальних посібників, статтях у збірниках наукових праць, матеріалах конференцій, педагогічних часописах тощо.

Нині Валерій Іванович – заний в Україні науковець, педагог. Редактор наукового збірника “Гуманізація навчально-виховного процесу” (фахове видання ВАК України). За роки існування вийшло в

світ близько 80 чергових і спеціальних його випусків. Авторами збірника є відомі науковці України, Росії, Білорусії, Болгарії, Польщі.

За його редакцією випускається регіональний часопис «Педагогічний альманах». Він започаткував науково-педагогічне видання «Учителю!.. Перед ім'ям твоїм...»: Історія Слов'янського державного педагогічного університету в особах».

Здійснює наукове керівництво аспірантами та здобувачами. Під його керівництвом захищено 30 дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук, із них – 3 стали докторами наук.

Член спеціалізованої ради із захисту кандидатських дисертацій у Мелітопольському державному педагогічному університеті Богдана Хмельницького.

За вагомий внесок у справу підготовки педагогічних кадрів, за роботу по вихованню студентської молоді, плідну науково-педагогічну діяльність його нагороджено Грамотами Міністерства освіти і науки України (5), Грамотами Президії НАПН України (4), почесним знаком «Василь Сухомлинський».

За заслуги перед Українською православною церквою нагороджено Грамотою Митрополита Київського та всієї України і нагороджено медаллю УКПЦ Рівноапостольного князя Володимира II ступеня.

В.І Сипченко – активний учасник суспільно-громадського життя Донецького регіону, рідного міста та педагогічного університету. Голова Донецького обласного благодійного фонду сприяння освітнім інтелектуальним інвестиціям.

**СОЛОДУХОВА
ОЛЬГА ГЕОРГІЇВНА**

доктор психологічних наук,
професор.
Завідувач кафедри психології.

У 1960 році закінчила фізико-математичний факультет Слов'янського державного педагогічного інституту за спеціальністю математика та фізика.

Після закінчення у 1976 аспірантури році при кафедрі психології Московського державного педагогічного університету ім. В.І. Леніна, Солодухова О.Г. захистила кандидатську дисертацію на тему "Особенности внимания в мыслительной деятельности учащихся (при решении математических задач)".

У 1981 році - присуджено наукове звання доцента.

З 1983 року і дотепер - завідувач кафедри психології.

У 1998 році захистила докторську дисертацію на тему «Психологія становлення особистості молодого вчителя в процесі професійної адаптації». У 1999 році - присвоєно вчене звання професора кафедри психології.

Напрямок наукової роботи – «Психологія становлення особистості молодого вчителя в процесі професійної адаптації».

Підготувала 7 кандидатів психологічних наук.

Член спеціалізованих Учених рад із захисту дисертацій у Харківському національному університеті ім. В. Каразіна та Українській інженерно-педагогічній академії.

Основні наукові праці: Навчальні посібники "Педагогічна емпатія" (1998 р.) і "Дитяча психологія" (у співавторстві) (2004 р.). Монографія "Особливості професійної адаптації молодого вчителя" (1996 р.).

У 2008 році Управлінням у справах сім'ї та молоді Донецької обласної державної адміністрації нагороджена нагородою „Жінка – науковець року”.

**СТЕШЕНКО
ВОЛОДИМИР
ВАСИЛЬОВИЧ**

доктор педагогічних наук,
професор кафедри педагогіки і
методики технологічної
підготовки.

Член-кореспондент Міжнародної
академії наук педагогічної освіти
(Росія).

Трудовий шлях розпочав у 1977 році після закінчення Слов'янського державного педагогічного інституту.

У 1987 році захистив кандидатську дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук.

Загальний трудовий стаж 36 років. Науково-педагогічний стаж 34 роки.

Посади у системі освіти та вищої освіти, органах управління освітою та вищою освітою з указівкою років і місць роботи:

– викладач кафедри трудового навчання та креслення (за направленням МО УРСР) та загальнотехнічних дисциплін Слов'янського державного педагогічного інституту з 15.08.1977 по 01.07.1986 з перервою на військову службу з 03.07.1977 по 07.05.1979 та навчання в аспірантурі з 01.09.1982 по 01.10.1985;

– старший викладач кафедр трудового навчання та креслення та технічної праці Слов'янського державного педагогічного інституту з 01.07.1986 по 25.03.1988;

– доцент кафедри технічної праці Слов'янського державного педагогічного інституту з 25.03.1988 по 04.09.1990;

– завідувач кафедри методики трудової підготовки Слов'янського державного педагогічного інституту з 04.09.1990 по 01.09.1996 з перервою на навчання в докторантурі з 01.09.1996 по 31.12.1999;

– доцент кафедри педагогіки і методики технологічної підготовки Слов'янського державного педагогічного інституту з 31.12.1999 по 01.09.2001;

– завідувач кафедри педагогіки і методики технологічної підготовки Слов'янського державного педагогічного інституту з 01.09.2001 по 23.03.2009;

з 02.06.2008 по 01.09.2008 – переведений на посаду доцента цієї ж кафедри;

– виконуючий обов'язки декана технологічного факультету Слов'янського державного педагогічного інституту з 02.01.2009 по 26.03.2010;

– завідувач кафедри педагогіки і методики технологічної та професійної освіти ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет» з 26.03.2010 по теперішній час;

– професор кафедри педагогіки і методики технологічної та професійної освіти ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет» з 05.02.2011 по теперішній час;

Доктор педагогічних наук (2010 р.) році, вчене звання професора – в 2011 р.

Керує аспірантурою зі спеціальністю 13.00.04 – теорія та методика професійної освіти

Основні напрямки наукових досліджень: «Інформаційні основи визначення змісту освітньо-професійної підготовки фахівця», проблеми змісту й методики трудового навчання та виховання учнів загальноосвітніх шкіл.

Загальна кількість наукових публікацій понад 150.

Захищено під керівництвом (науковий керівник) кандидатських дисертацій – 1.

Керував науковим проектом прикладного дослідження за рахунок державного бюджету – «Розробка теоретичних та практичних засад національного стандарту професійної підготовки педагога (на прикладі вчителя технології)» як складову загального дослідження з теми «Державний стандарт освіти» (державний реєстраційний номер 0197U01322), яка виконувалася в 1997-2000 рр.).

Член редколегії Всеукраїнського науково-методичного журналу «Трудова підготовка в сучасній школі», відповідальний редактор фахового науково-методичного збірника «Проблеми трудової та професійної підготовки», головний редактор серії «Проблеми технологічної та професійної освіти»

Член Всеукраїнської науково-методичної комісії з трудового навчання при Міністерстві освіти і науки України.

**ФЕДЬ
АНАТОЛІЙ
МИХАЙЛОВИЧ**

доктор філософських наук,
професор кафедри
документознавства та культурно-
інформаційної діяльності.

Знаний в Україні і світі науковець і письменник. Закінчив Донецький державний університет, учителював у школах Артемівська і водночас співпрацював з часописами «Донбас», «Прапор», «Радянська школа», «Радянське літературознавство», друкуючи статті з актуальних питань теорії та історії української літератури.

У 1973 році захистив кандидатську дисертацію з теорії літератури.

Глибоко переймається сучасними проблемами філософії, чому сприяла робота в Слов'янському педагогічному інституті.

А.М.Федь приходить в естетичну науку саме тоді, коли закладалися основи неklasичної естетики. Як наслідок глибокого дослідження проблем естетики, згодом виходять у світ його статті і книги, які демонструють нове спрямування науки - естетика на відстані простягнутої руки («Эстетика поведения и быта школьников», Київ, 1981, «Воспитание прекрасным», Москва, 1984).

На особливу увагу заслуговує підготовлена московським видавництвом «Мысль» праця, яка згодом побачила світ у Донецьку, про естетику спілкування («И душа с душою говорит»).

З проблем неklasичної естетики захищена докторська дисертація у Московському державному університеті (1987), видано дві книги в Китаї та прочитано курс лекцій у Магдебурзькій вищій педагогічній школі.

Автор художніх творів: «Кентавр» (п'єса), «Тіні з минулого» (кіноповість) та два есе - «Сто одна хвилина з Олесем Гончаром», «Нотатки на полях ненаписаного етюдю». У 2013 році у м. Каневі у видавництві «Склянка часу» вийшла в світ книга «Переддень доби Водолієвої» (470 стор.)

Наукову діяльність учений поєднує з лекційною роботою, керівництвом аспірантами. Упродовж 24 років очолював кафедру естетики, історії та культури Донбаського державного педагогічного університету, був членством спеціалізованої ради у Східноукраїнському національному університеті імені Володимира Даля.

**ФЕДЬ
ВОЛОДИМИР
АНАТОЛІЙОВИЧ**

доктор філософських наук,
професор.
Завідувач кафедри
документознавства
та культурно-інформаційної
діяльності.

У 1994 році закінчив з відзнакою Слов'янський державний педагогічний інститут за спеціальністю «олігофренопедагогіка і логопедія». З 1994 року за призначенням працював асистентом кафедри естетики, етики і культури. У цьому ж році вступив до аспірантури за спеціальністю естетика та паралельно починає здобувати другу вищу освіту.

У 1998 році захистив дисертаційне дослідження на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук.

Упродовж 1999–2003 рр. Федь В.А. органічно поєднує науково-дослідницьку, науково-методичну та викладацьку діяльність. В 2002 році випускає одноосібну монографію на тему «Модерн як парадигма філософської та художньої культури», публікує ряд статей, бере участь у міжвузівських та всеукраїнських наукових конференціях, читає цікаві лекції, проводить семінари, приймає активну участь у розробці методичного забезпечення кафедри.

З 2004 по 2007 рр. Федь В.А. навчається в докторантурі Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв.

В 2005 році отримав вчене звання – доцент кафедри естетики, історії та культури.

У 2009 році став членом Донецького осередку Наукового товариства ім. Т.Г. Шевченка, приймав активну участь у роботі Українського культурологічного центру (м. Донецьк), систематично друкувався у Віснику наукового товариства ім. Шевченка. В цьому ж році випустив монографію «Культуротворче буття». Автор понад 90 наукових та навчально-методичних публікацій.

У лютому 2011 року захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора філософських наук зі спеціальності 26.00.01 – теорія та історія культури.

Член спеціалізованої вченої ради Д 29.051.05 Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля із захисту кандидатських і докторських дисертацій.

ЧУЙКО СЕРГІЙ МИХАЙЛОВИЧ

доктор фізико-математичних наук, професор.
Завідувач кафедри математики.
Нагороджений нагрудними знаками: “Відмінник освіти України” (2004 р.) та “Василь Сухомлинський” (2007 р.).

Після закінчення фізико-математичного факультету Слов'янського державного педагогічного інституту у 1981 – 1985 роках працював учителем фізики і астрономії, заступником директора Дем'янівської СШ, а також головою виконкому Камишуватської сільради Першотравневого району Донецької області. У Слов'янському державному педагогічному університеті працює з 1987 року: асистентом, доцентом; з 1998 року по 2012 рік – завідувач кафедри економіко-математичних дисциплін, математичного аналізу; з 2002 року по 2012 рік – проректор із заочного навчання, проректор з науково-методичної роботи, проректором з науково-педагогічної роботи, проректором з наукової роботи; у 2009 по 2012 рр. – виконував обов'язки ректора; з 2012 року до тепер – завідувач кафедри математики.

У 1993 р. в Інституті математики НАН України захистив дисертацію на здобуття наукового ступеню кандидата фізико-математичних наук зі спеціальності 01.01.02 – диференціація рівняння за темою «Автономні крайові задачі в критичних випадках».

У 2009 р. в Інституті математики НАН України захистив дисертацію на здобуття наукового ступеню доктора фізико-математичних наук зі спеціальності 01.01.02 – диференціація рівняння за темою «Нетерові крайові задачі для імпульсних диференціальних рівнянь».

В 1995 році присвоєно вчене звання доцента кафедри математичного аналізу, в 2010 році – вчене звання професора кафедри економіко-математичних дисциплін.

Здійснює керівництво аспірантурою зі спеціальності 01.01.02 – диференціальні рівняння. Під його керівництвом захищено 1 дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора фізико-математичних наук із спеціальності 01.01.01 – математичний аналіз і 3 дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата фізико-математичних наук.

Основні наукові дослідження ведуться у рамках держбюджетної теми «Теорія нетерових крайових задач для систем звичайних диференціальних, функціонально-диференціальних та диференціально-алгебраїчних рівнянь».

Загальна кількість наукових публікацій складає 202 публікації. В тому числі: 29 статей в журналах, що входять до науко-метричних баз даних та 65 статей у журналах і збірниках наукових праць, що включені до переліку наукових фахових видань України. Він автор монографії «Періодичні крайові задачі у випадку параметричного резонансу» (2013 рік) і 2-х навчальних посібників із грифом МОН України, це – «Лекції з теорії імпульсних крайових задач», 2008 р. та «Лекції з теорії імпульсних крайових задач», 2010 р.

На базі Слов'янського державного педагогічного університету протягом 2009 – 2011 рр. виконувався спільний німецько-український науковий проект (реєстраційний номер GZ: 436 UKR 113/103/0-1) Німецького фонду наукових досліджень (DFG), який розроблений групою вчених-математиків Слов'янського державного педагогічного університету під керівництвом доктора фізико-математичних наук, професора В.І. Рукасова та доктора фізико-математичних наук, професора Чуйка С.М.

Чуйко С.М. є науковим керівником науково-дослідної роботи «Теорія нетерових крайових задач для систем звичайних диференціальних, функціонально-диференціальних та диференціально-алгебраїчних рівнянь», яка виконується за кошти Державного бюджету України (реєстраційний № 0112U000372).

У грудні 2009 року призначений керівником міжвідомчої лабораторії «Крайові задачі теорії диференціальних рівнянь», відкритої рішенням відділення математики НАН України у складі відділу «Диференціальні рівняння та теорія коливань» на базі Донбаського державного педагогічного університету спільно з Інститутом математики НАН України. Лабораторію створено з метою підтримки перспективного напрямку розвитку якісної теорій диференціальних рівнянь.

**ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«ГОРЛІВСЬКИЙ ІНСТИТУТ ІНОЗЕМНИХ МОВ»**

м. Горлівка, Донецької області, вулиця Рудакова, будинок 25

ІСТОРІЯ ІНСТИТУТУ

Восени 1949 року на базі Білоцерківського педагогічного училища було створено вчительський інститут іноземних мов. Завданням нового навчального закладу була підготовка вчителів англійської та французької мов для 5-7 класів загальноосвітньої школи.

А вже у 1953-1954 навчальному році на базі вчительського інституту було організовано Білоцерківський педагогічний інститут іноземних мов, у якому працювало 39 викладачів.

9 вересня 1954 року Білоцерківський педагогічний інститут іноземних мов було переведено з міста Біла Церква Київської області до міста Горлівка Сталінської (нині Донецької) області й названо: Горлівський педагогічний інститут іноземних мов, який став першим вищим навчальним закладом у місті Горлівка.

Створення в Горлівці вищого навчального закладу, безумовно, вплинуло на громадське і культурно-спортивне життя міста. Так, була започаткована традиція проведення регулярних методичних семінарів з англійської та французької мов, які забезпечували кваліфіковану допомогу місцевим вчителям.

Розбудова Горлівського державного педагогічного інституту іноземних мов проходила під керівництвом сумлінних і талановитих особистостей: кандидата філологічних наук Швачко Карпа Кириловича (ректор ГДПІІМ 1953-1975), кандидата педагогічних наук, доцент Іваненко Галини Сергіївни (ректор ГДПІІМ 1975-1982), кандидата історичних наук, доцента Кліцакова Івана Олексійовича (ректор ГДПІІМ 1982-2001). Кількість викладачів і студентів інституту рік у рік зростала, з'являлися кандидати наук.

Традиційними стали зустрічі з представниками закордонних держав (Болгарії, Угорщини, Німеччини, Італії, Чехословаччини, Сомалі, Канади, Алжиру, Куби, Сирії, Лівану, В'єтнаму, Кореї, Шрі-Ланки, Кіпру, Індії, Великобританії, Франції).

Наприкінці 70-х років було запроваджено перехід Горлівського педінституту на підготовку учителів за двома спеціальностями:

“учитель англійської і німецької мови” та “учитель французької та німецької мови” з терміном навчання на обох факультетах – 5 років. Перший випуск фахівців з двох мов на факультетах англійської та французької мов відбувся у 1979 р.

Протягом 80-90-х рр. в інституті зросла кількість студентів, відкрито нові спеціальності та факультети, збільшилась кількість викладачів і співробітників, в тому числі фахівців найвищої кваліфікації. З'явилися штатні доктори наук, зміцніли міжнародні зв'язки.

Починаючи з 1992 р. між ГДПІІМ та Південним університетом (США) була підписана угода про співробітництво у галузі навчального процесу та встановлення прямих культурних, наукових контактів з викладачами університету. Кожного року навесні та восени університет відправляє своїх викладачів, спеціалізацією яких є лінгвістика, психологія та педагогіка, і вони проводять заняття за навчальною програмою ГДПІІМ.

Розвиваються зв'язки з Німеччиною, насамперед з представництвом Гете-інституту в Києві. Факультет німецької мови отримує довідкову, наукову, навчальну літературу з Німеччини. На сьогоднішній день два викладачі інституту вчаться в очній аспірантурі університету (ФРН).

З 1995 р факультет французької мови запрошує для читання лекцій, проведення занять за навчальною програмою інституту викладачів з Сорбонни та інших вищих навчальних закладів Франції, які читають лекції з літературознавства, історії французької літератури, країнознавства. Щорічно на факультеті працюють по два викладачі з Франції.

У 2001 році на зборах трудового колективу ректором інституту було обрано професора, доктора історичних наук Докашенка Віктора Миколайовича.

У 2007-2008 рр. розпочався взаємний обмін делегаціями студентів та викладачів між Краківською академією ім. Анджея Фрича Моджевського на основі підписаних угод про співпрацю та обмін студентами і викладачами. Базовими напрямками співпраці між навчальними закладами Польщі та нашим інститутом є: науково-дослідницька діяльність, програми обміну студентами, організація спільних наукових семінарів та конференцій тощо.

Навчальний процес інституту відбувається у 8 навчальних корпусах, де на 8 факультетах навчається майже 3500 студентів. Вони мають можливість користуватися бібліотечним фондом, який становить більше 27 тисяч примірників навчальної, методичної, наукової та художньої літератури, фондами ресурсних центрів англійської мови, французької мови та німецької мови. Відкрито 5 комп'ютерних класів з підключенням до мережі Інтернет.

З 2012 року інститут входить до складу Донбаського державного педагогічного університету як відокремлений структурний підрозділ «Горлівський інсти тут іноземних мов».

ДОКАШЕНКО ВІКТОР МИКОЛАЙОВИЧ

доктор історичних наук,
професор.

Директор Горлівського інституту
іноземних мов.

Нагороджений МОН України
медаллю Петра Могили.
«Відмінник освіти».

Трудову діяльність розпочав у Курахівській восьмирічній школі № 3 на посаді лаборанта фізичного та хімічного кабінетів у 1967 році.

У 1973 році закінчив Ужгородський державний університет.

У 1975 році прийнятий на посаду викладача історії та політекономії Дніпропетровського хіміко-механічного технікуму.

1981–1987 рр. – асистент кафедри історії КПРС Дніпропетровського гірничого інституту. За цей час підготував та у 1986 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук.

У 1989 році Віктору Миколайовичу присвоїли вчене звання доцента. У 1990 році – доцент кафедри політичної історії Горлівського державного педагогічного інституту іноземних мов.

1992 – 2001 рр. – декан факультету іноземних та української мов.

У 2000 році Віктор Миколайович захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора історичних наук. У тому ж році був обраний на посаду професора кафедри вітчизняної та зарубіжної історії. У 2003 році Докашенко В.М. було присвоєне вчене звання професора.

Автор двох монографій навчального посібника, а також понад 70 наукових статей, опублікованих у фахових наукових виданнях.

Здійснює керівництво аспірантами зі спеціальності 07.00.01 – історія України, є членом спеціалізованої вченої ради Д 11. 051. 02 у Донецькому національному університеті та членом-кореспондентом Української Академії історичних наук, член Наукової ради комісії «Історія» департаменту науки МОН України.

2001 – 2012 рр. – ректор Горлівського державного педагогічного інституту іноземних мов.

З травня 2012 року до тепер – директор Горлівського інституту іноземних мов ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет».

ЗЕНЯ ЛЮБОВ ЯКІВНА

доктор педагогічних наук, доцент.
В.о. завідувача кафедри
лінгводидактики та методики
викладання іноземних мов.
Заступник директора з науково-
педагогічної і
методичної роботи.
Відмінник освіти України (1999).

Закінчила Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов зі спеціальності “французька та німецька мови”, пройшла підвищення кваліфікації в аспірантурі Інституту загальноосвітньої школи Російської академії наук (1989–1993, Москва) і в докторантурі Східноукраїнського національного університету ім. В. Даля (2005–2008, Луганськ). Завідувала кафедрою граматики та історії іноземних мов (1997–2001 рр.). Декан факультету іноземних та української мов (2001–2005 рр.), декан факультету заочного та дистанційного навчання (2009–2011 рр.).

Автор понад 100 наукових і методичних праць, навчальних посібників і програм у галузі методики викладання іноземних мов в середніх навчальних закладах різного типу і професійно-методичної підготовки вчителя іноземної мови.

Наукові інтереси: теоретико-методичні основи навчання іноземних мов у профільній школі і професійно-методична підготовка вчителя до профільного навчання іноземної мови старшокласників.

**МАРЧЕНКО
ТЕТЯНА МИХАЙЛІВНА**

доктор філологічних наук,
професор кафедри зарубіжної
літератури.
Заступник директора з наукової
роботи.

Закінчила у 1990 році Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов зі спеціальності «російська мова та література, англійська мова».

Кандидат філологічних наук з 9 грудня 1998 р. Дисертацію захистила у спеціалізованій Вченій раді Харківського державного педагогічного університету ім. Г. С. Сковороди. Учене звання доцента кафедри зарубіжної літератури присвоєно у 2001 р. Доктор філологічних наук з 2011 р. Дисертацію захистила у спеціалізованій Вченій раді Таврійського національного університету ім. В. І. Вернадського.

Стаж педагогічної роботи у вищих навчальних закладах III-IV рівня акредитації – 16 років, 09 місяців, у тому числі у Горлівському інституті іноземних мов ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет» – 12 років 10 місяців.

Основні етапи педагогічної діяльності у вищих закладах освіти III-IV рівня акредитації: 03.01.1994 – 23.02.1995 – викладач кафедри російської та зарубіжної літератури; 24.02.1995 – 30.09.1995 – викладач кафедри теорії та історії світової літератури; 02.10.1995 – 13.05.1998 – аспірант ХДПУ ім. Г. С. Сковороди; 01.06.1998 – 12.11.1999 – старший викладач кафедри теорії та історії світової культури та літератури; 01.09.1999 – 29.08.2003 – в. о. завідувача кафедри зарубіжної літератури; 13.11.1999 – 27.08.2003 – доцент кафедри зарубіжної літератури, завідувач кафедри; 30.08.2000 – 28.08.2003 – обрана за конкурсом завідувачем кафедри зарубіжної літератури; 28.08.2003 – 30.09.2006 – доцент кафедри російської мови та мовознавства; 01.09.2004 – 30.09.2006 – завідувач кафедри

зарубіжної літератури; 01.10.2006 – 30.09.2009 – докторант ХНПУ ім. Г.С. Сковороди; 01.10.2006 – 30.06.2007 – доцент кафедри зарубіжної літератури за сумісництвом на 0,5 ставки; 01.09.2007 – 31.05.2008 - доцент кафедри зарубіжної літератури за сумісництвом на 0,5 ставки; 01.10.2009 – 30.11.2011 – доцент кафедри зарубіжної літератури; 01.09.2010 – 30.11.2011 – завідувач кафедри зарубіжної літератури; 01.12.2011– 31.08.2012 – завідувач (професор) кафедри зарубіжної літератури; 01.09.2012 – по теперішній час професор кафедри зарубіжної літератури.

Має 69 публікацій, серед них 67 наукових праць, з яких 1 монографія, 44 статті у фахових виданнях, 22 – у нефахових виданнях та 2 публікації навчально-методичного характеру.

Член спеціалізованої Вченої ради Д. 64.053.03 у Харківському національному педагогічному університеті ім. Г. С. Сковороди з 2012 р.

Підготувала 2 кандидатів філологічних наук зі спеціальності 10.01.02 – російська література. Керує науковими дослідженнями 3 аспірантів і 1 здобувача (спеціальність 10.01.06 – теорія літератури).

Наукові інтереси пов'язані з питаннями історії світової літератури ХІХ століття, міжнаціональних літературних зв'язків і взаємодій, проблемами імагології.

**БЕЛЬМАЗ
ЯРОСЛАВА
МИКОЛАЇВНА**

доктор педагогічних наук, доцент.
Завідувач кафедри практики
мовлення та інформаційних
технологій.
Академік Міжнародної академії
наук педагогічної освіти (Росія).

У 2000 році закінчила Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов за спеціальністю «Англійська мова та зарубіжна література, практична психологія».

Науково-педагогічну діяльність розпочала в 2000 році в Горлівському державному педагогічному інституті іноземних мов. Пройшла шлях від викладача кафедри англійської філології до доцента, завідувача кафедри.

Кандидат педагогічних наук з 2006 р. Тема дисертації «Моральне виховання підлітків у загальноосвітніх школах США». Доктор педагогічних наук з 2011 р. Тема дисертації «Професійний розвиток викладачів вищої школи у Великій Британії та США».

Стипендіат Кабінету Міністрів України для молодих учених 2008-2010 рр.; 2011-2013. Стипендіат Верховної Ради України для найталановитіших молодих учених 2012р.

У 2010, 2011 та 2012 роках посіла перше місце у конкурсі «Кращий науковець Горлівського державного педагогічного інституту» у номінації «Молодий науковець», у 2010 році – «Прорив року», у 2012 – II місце у номінації «Визнання року».

Нагороджена нагрудною медаллю імені П.М. Горлова III ступеня.

Здійснює керівництво науковою роботою аспірантів, здобувачів і студентів. Під її керівництвом захищено 1 дисертацію.

Автор понад 70 публікацій (з них 1 монографія, 44 статті у фахових виданнях, 1 навчальний посібник, 3 методичні рекомендації).

Основні напрями наукових досліджень - порівняльна педагогіка, педагогіка вищої школи, професійний розвиток викладачів вищої школи, історія англійської мови.

**БОЧАРОВА
ОЛЕНА АНАТОЛІЇВНА**

доктор педагогічних наук,
професор кафедри педагогіки.

У 2006 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук на тему «Модернізація вищої школи у сучасній Франції» за спеціальністю 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки.

У 2008 році – отримала вчене звання доцента кафедри педагогіки.

У 2013 році успішно захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора педагогічних наук на тему «Соціально-педагогічна підтримка обдарованих школярів у Польщі» за спеціальністю 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки.

У 2013 – професор кафедри педагогіки Горлівського інституту іноземних мов ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет».

2014 – до тепер – завідувач науково-дослідної лабораторії з проблем розвитку здібностей студентів

Автор трьох монографій „Sociopedagogical Support of Gifted Students in Ukraine”(Словенія, 2011), „Pedagogiczne wsparcie dzieci uzdolnionych w szkołach Polski i Ukrainy”(Польща, 2011), „Обдаровані діти в Польщі: соціально-педагогічна підтримка” (Україна, 2012) та понад 100 наукових статей, опублікованих у фахових наукових виданнях України та зарубіжжя.

Успішно пройшла стажування у Краківському педагогічному університеті імені Комісії національної освіти (Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie), Краків, 2007; Краківській Академії імені Анджея Фрича Моджевського

(Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego), (Краків, 2008-2013 рр.).

Упродовж 2011-2013 рр. була координатором міжнародного наукового проекту „Наука – Мистецтво – Освіта, опрацювання й упровадження інноваційної моделі діагностики, методів, форм роботи і підтримки художньо обдарованих учнів” у рамках Малопольської Операційної програми MNRPO.08.02.00-12-430/10 (м. Краків, 2011 – 2013 рр.).

Нагороджена відзнакою Посольства України в Республіці Польща за особистий внесок у розвиток українсько-польського наукового співробітництва (Варшава, 2012); у 2011 році була переможцем конкурсу «Кращий науковець ГДПІМ» у номінації «Прорив року».

Має Подяки від Краківської Академії імені Анджея Фрича Моджевського за особистий внесок і видатний вклад у розвиток наукової співпраці між Краківською Академією імені Анджея Фрича Моджевського та Горлівським інститутом іноземних мов ДВНЗ ДДПУ (2010-2013 рр.).

Нагороджена Подякою від міського голови м. Горлівка за сумлінну плідну працю, успіхи, досягнуті у навчанні і вихованні молодого підростаючого покоління та високий професіоналізм (2009 р.).

**ГАБІДУЛЛІНА
АЛЛА РАШАТІВНА**

доктор філологічних наук,
професор.
«Відмінник народної освіти».

У 1975 р. закінчила історико-філологічний факультет Уральського педінституту.

У 1975 - 1979 рр. працювала вчителем російської мови і літератури в середній школі №40 м. Уральськ (Казахстан). З 1979 по 1988 рр. - викладач, ст. викладач кафедри методики російської мови Уральського педінституту ім. О.С. Пушкіна.

У 1987 р. захистила дисертацію «Развитие русской речи учащихся старших классов казахских школ с использованием учебных кинофильмов» (Москва, НДІ національних шкіл РРФСР).

З 1988 році працює в Горлівському педінституту іноземних мов. Очолювала кафедру мовознавства та російської мови ГДПІІМ у періоди з 1989 по 1998 рр. та з 2002 по 2004 рр.

У 2010 р. захистила докторську дисертацію в Інституті мовознавства Академії наук України (Київ)

Автор понад 100 наукових праць із проблем стилістики російської мови, лінгвістики тексту та дискурсу, серед яких два навчальних посібника з теорії мовної комунікації, навчальний посібник «Педагогічна лінгвістика» (гриф МОН), наукова монографія «Учебно-педагогический дискурс».

Коло наукових інтересів: теорія дискурсу, лінгвістика тексту, теорія мовленнєвої комунікації.

Під керівництвом А.Р. Габідулліної захищено 4 кандидатські дисертації.

Член наукової ради інституту. Куратор студентського наукового товариства ГІІМ. Головний редактор періодичного видання «Вісник студентського наукового товариства ГДПІІМ» (38 випусків).

ГЕРАСИМЕНКО ІРИНА АНАТОЛІЇВНА

доктор філологічних наук,
доцент.
Завідувач кафедри мовознавства
та російської мови.

У 1990 р. закінчила Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов. З 1990-1993 рр. працювала лаборантом кафедри граматики та історії англійської мови ГГПІІМ. У 1993 р. була прийнята на посаду викладача кафедри мовознавства та російської мови ГГПІІМ. З 1997-2000 рр. навчалася у аспірантурі Донецького державного університету. За цей час підготувала та у 2000 році достроково захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук на тему «Типологія інфінітива (на матеріалі слов'янських, германських та романських мов)» за спеціальністю 10.02.15 – загальне мовознавство. З 2000-2006 рр. працювала на посаді старшого викладача, доцента, завідувача кафедри германських мов. За цей час у 2002 році була обрана за конкурсом на посаду доцента ГГПІІМ. З 2006-2009 рр. навчалася у докторантурі Донецького національного університету на кафедрі загального мовознавства та історії мови. З 2009-2011 рр. – доцент кафедри мовознавства та російської мови ГГПІІМ. У 2010 р. опублікувала монографію «Семантика цветообозначень». У 2012 р. в Інституті мовознавства ім. О.О.Потебні НАН України захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора філологічних наук на тему «Лінгвокультурологічна інтерпретація колоративів у російському мовному просторі» за спеціальністю 10.02.02 – російська мова. З 2011 - по теперішній час – завідувач кафедри мовознавства та російської мови ГПІМ.

Є автором біля 100 наукових праць. Головний редактор збірника наукових праць «Лінгвістичний вісник».

Наукові інтереси: лінгвокультурологія, лінгвоконцептологія, семасіологія, ономасіологія.

**ДАВИДОВА-БІЛА
ГАННА ВІКТОРІВНА**

доктор філологічних наук,
професор.

Завідувач кафедри теорії
літератури та історії української
літератури.

Давидова-Біла Г.В. – поетеса, літературний критик, перекладач з польської, італійської, англійської.

У 1997 році закінчила Донецький національний університет (філологічний факультет) з відзнакою, в тому ж році почала працювати на кафедрі української літератури університету. Захистила кандидатську дисертацію за темою «Образ автора в ліриці Івана Франка» у 2000 році.

У 2005 р. – захистила докторську дисертацію за темою із двох спеціальностей: українська література і теорія літератури.

У 2004 році отримала наукове звання доцента.

Автор понад 100 наукових праць, серед яких 2 монографії, 6 навчально-методичних посібників, статті у фахових виданнях України. Їй належать 3 науково-популярні розвідки: «Футуризм», «Символізм», «Сюрреалізм».

Наукові інтереси: авангард, формалізм, стильові тенденції літератури, суб'єктна організація твору, сучасний літературний процес, гендерні студії, проблема міжкультурного діалогу, шведсько-українські, італо-українські культурні зв'язки.

**ДОКАШЕНКО
ГАЛИНА ПЕТРІВНА**

доктор історичних наук,
професор.
Завідувач кафедри вітчизняної та
зарубіжної історії.

У 1974 р. закінчила СШ № 16 м. Горлівка і за відмінні успіхи у навчанні та поведінці отримала золоту медаль. З 1974 до 1979 року – студентка історичного факультету Донецького державного університету денної форми навчання. Після закінчення університету працювала у виборних комсомольських органах й одночасно навчалася в аспірантурі Інституту історії Академії наук УРСР без відриву від виробництва. З 2005 р. по 2008 р. – докторант Донецького національного університету на кафедрі міжнародних відносин та зовнішньої політики.

Кандидат історичних наук з 1985 р. Вчене звання доцента присвоєно у 1989 р.

Доктор історичних наук з 2010 р. Дисертацію захистила 2009 р. Вчене звання професора присвоєно у 2012 р.

Основні етапи педагогічної діяльності у вищих закладах освіти III-IV рівня акредитації: 1980–1993 – викладач, старший викладач, доцент кафедри марксизму-ленінізму Горлівського державного педагогічного інституту іноземних мов; 1993–2005 – доцент, завідувач кафедри історії України та економічних теорій; 2005–2008 – докторант Донецького національного університету; 2008– до тепер доцент, професор, завідувач кафедри вітчизняної та зарубіжної історії.

Автор біля 100 наукових праць, більшість із яких присвячена проблемам слов'янознавства, новітній історії Болгарії.

Член спеціалізованої вченої ради Донецького національного університету із захисту кандидатських і докторських дисертацій в галузі історичних наук.

Науковий керівник 2 кандидатів історичних наук.

**КОНОНЕНКО
ТЕТЯНА
ВОЛОДИМИРІВНА**

доктор філософських наук,
доцент кафедри філософії та
політології.

У 1994 році закінчила Володимирський державний педагогічний університет, спеціальність – «історія та право»

Наукові інтереси: філософська та релігійна антропологія, російська релігійна філософія, західноєвропейська екзистенціальна філософія

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук «Екзистенціальний вибір і любов як аксіологічні функції особистості»

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософських наук «Маргінальна особистість у поствізантійській ментальності»

У 2000 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук.

У 2012 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора філософських наук.

У 2005 році отримала звання доцента.

Автор 2 монографій та понад 50 наукових публікацій,

Здійснює наукове керівництво аспірантів і здобувачів. Захистили дисертації 2 аспіранти.

**КОЧЕТОВА
СВІТЛАНА
ОЛЕКСАНДРІВНА**

доктор філологічних наук,
професор.
Декан
факультету французької та
німецької мов

У 1990 р. закінчила Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов.

1993 р. – аспірантка Харківського державного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, захистила кандидатську дисертацію у 1998 р..

2001 р. – присвоєно вченого звання доцента кафедри теорії та історії світової літератури та культури.

2002 р. – докторантка Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара, захистила докторську дисертацію у 2007 р.

2002-2004 рр. – стипендіат Кабінету міністрів України для молодих учених.

2004 р. – завідувач кафедри теорії літератури та історії української літератури.

2008 р. – декан факультету французької мови.

2012 р. – декан факультету французької та німецької мов.

Головний редактор збірника наукових праць «Східнослов'янська філологія» (ВАК).

Член спеціалізованої ради з захисту докторських та кандидатських дисертацій Д 52.051.05 Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського.

Член наукової ради комісії «Літературознавство, мовознавство, мистецтвознавство та соціальні комунікації» Департаменту науки при Міністерстві освіти і науки України.

Під керівництвом Кочетової С.О. захищено 3 кандидатські дисертації.

Автор понад 130 публікацій, у тому числі 2 монографій, навчального посібника з грифом МОН України та методичних матеріалів.

ПОЧЕСНІ ПРОФЕСОРИ

Державного вищого навчального закладу
«Донбаський державний педагогічний університет»

Рішенням Вченої ради за сприяння розвитку наукових досліджень і вагомий особистий внесок у підготовку та виховання науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації для Слов'янського державного педагогічного університету присвоєно звання Почесного професора і внесено до реєстру Почесних професорів Слов'янського, а нині – Донбаського державного педагогічного університету:

- доктору педагогічних наук, професору, дійсному члену НАПН України **Миколі Борисовичу ЄВТУХУ**;
- доктору педагогічних наук, професору **Світлані Трохимівні ЗОЛУХІНІЙ**;
- доктору педагогічних наук, професору **Станіславу Миколайовичу НІКОЛАЄНКО**;
- Народному артисту України **Вадиму Яковичу ПИСАРЄВУ**;
- доктору психологічних наук, професору, академіку НАПН України **Тамарі Семенівні ЯЦЕНКО**;
- доктору фізико-математичних наук, професору, академіку-секретарю НАН України, директору Інституту математики НАН України **Анатолію Михайловичу САМОЙЛЕНКУ**.

**ЄВТУХ
МИКОЛА БОРИСОВИЧ**

доктор педагогічних наук,
професор.
Дійсний член НАПН України.
Вчений секретар Відділення
вищої освіти НАПН України.
Заслужений працівник народної
освіти України.

Народився Микола Борисович 26 червня 1938 року в селищі Зарічне Заріченського району Рівненської області у великій трудовій родині – з 10 осіб, де панували мир і злагода, любов і праця, шанування і повага до старших. Після закінчення Заріченської середньої школи М.Б. Євтух вступив на філологічний факультет Львівського державного університету, обравши спеціальність з рідної мови, яка з материнським молоком міцно увійшла в його плоть і кров і від якої він ніколи не зрікався, навіть у важкі часи “русифікації” українського народу.

Свій трудовий шлях розпочав зі школи: з 1962 до 1969 року працював учителем української мови і літератури в м. Львові. Педагогічна робота була по душі, але допитливий розум прагнув більшого: саме тут зародилося бажання випробувати себе в науково-дослідницькій діяльності.

У 1970 році стає аспірантом відділу історії педагогіки Науково-дослідного інституту педагогіки України.

У 1974 році успішно захищає дисертацію і йому присуджується науковий ступінь кандидата педагогічних наук.

1972-1978 рр. – працює старшим науковим співробітником НДІ педагогіки України, вченим секретарем Ради по координації наукових досліджень в галузі психолого-педагогічних наук України.

З 1978 року – в Київському державному педагогічному інституті іноземних мов (нині Київський національний лінгвістичний університет, КНЛУ).

З 1989 року очолює кафедру педагогіки і психології. Саме в цьому навчальному закладі Микола Борисович зростає як вчений-педагог, веде велику громадську і науково-педагогічну діяльність, робить свій внесок в теоретично-методологічне забезпечення навчального процесу, саме тут він здобуває загальне визнання.

У 1982 році йому присвоєно вчене звання доцента, а в 1991 році – вчене звання професора. У 1994 році його обрано членом-кореспондентом Академії педагогічних наук, а в 1999 році – дійсним членом АПН України.

З 1999 року – академік-секретар Відділення педагогіки і психології вищої школи АПН України.

Високий професіоналізм, компетентність, почуття нового, могутня творча сила дали змогу успішно вирішувати проблеми науки України. Свою докторську дисертацію він присвятив розвитку освіти і педагогічної думки в Україні (кінець XVIII – перша половина XIX століття).

Науковий доробок складає понад 300 наукових праць, серед яких навчальні посібники “Педагогіка: теорія та історія”, “Основи педагогіки та психології вищої школи в Україні”, підручник “Соціальна педагогіка”, монографії, збірники наукових праць. Він є автором та редактором багатьох науково-методичних видань і рекомендацій, наукових статей з актуальних проблем навчання і виховання учнівської та студентської молоді, учасником всесоюзних, республіканських та міжнародних конференцій з питань освіти та науки.

Професор М.Б. Євтух надає значну методичну допомогу педагогічним інститутам та університетам України, широко пропагує через організовані і проведені з його ініціативи науково-методичні семінари, науково-практичні республіканські і міжнародні конференції із залученням до них вчених, педагогів і психологів із США, Англії, Німеччини, Польщі, Угорщини досягнення як зарубіжної, так і вітчизняної психолого-педагогічної науки. Він вивчав передовий педагогічний досвід в коледжах та університетах США, Дрезденській вищій педагогічній школі (Німеччина), в якій керував педагогічною практикою студентів КНЛУ. Його знають і в Гаванському педагогічному інституті іноземних мов (Куба), де він читав лекції з педагогіки та історії педагогіки, Опольському університеті (Польща), де неодноразово виступав з проблем народної педагогіки. Започаткував новий напрям в педагогічній науці – традиції виховання у зарубіжній народній педагогіці.

Розробив і впровадив у навчальний процес нові технології з педагогічних дисциплін, був автором першої в країні комп’ютерної навчально-контролюючої системи з курсу “Педагогіка”, яка успішно апробована і використана на практиці у вузах України. Він органічно поєднував навчання з вихованням у студентів любові до своєї професії, почуття відповідальності за справу, прищеплював їм гуманістичний світогляд, розумне ставлення до різних поглядів, виробляв критичний аналіз думки, широко знайомив студентів з досягненнями не тільки педагогічної думки України, а й світової педагогічної думки, її народної педагогіки, виховував любов до рідної мови, народних традицій, звичаїв тощо.

Вдумливий дослідник, М.Б. Євтух успішно здійснив на кафедрі єдину систему науково-дослідної роботи студентів з психолого-педагогічних наук, яка передбачала залучення до навчальної та

науково-дослідної роботи студентів протягом всього періоду навчання у вузі з поступовим ускладненням форм і змісту роботи. Це дало змогу піднести якість та обсяг науково-дослідної роботи студентів, взяти більш широку участь в республіканських і в минулому всесоюзних олімпіадах з психолого-педагогічних дисциплін “Студент і науково-технічний прогрес”, а результати наукових досліджень використати в підготовці майбутніх вчителів.

Створив свою наукову школу – під його керівництвом підготовлено **44** доктори та **109** кандидатів педагогічних наук.

Проводить значну роботу як член Президії НАПН України, Науково-методичної ради Міністерства освіти України, член спеціалізованої ради по захисту кандидатських дисертацій з психолого-педагогічних наук, віце-президент Асоціації А.С. Макаренка.

У 1997-1998 рр. Микола Борисович очолював Експертну раду Вищої атестаційної комісії України з педагогіки, психології, фізичного виховання та спорту.

Нагороджений медаллю “А.С. Макаренко”, значком “Відмінник народної освіти УРСР”, Почесною Грамотою Міністерства освіти України, Республіканського педагогічного товариства, ЦК профспілки працівників освіти. У 1992 році йому присуджена друга премія Міністерства освіти України за досягнення в навчально-виховній та науково-методичній роботі. У жовтні 2000 року обрано дійсним членом Міжнародної Академії наук педагогічної освіти (Росія). Американським біографічним інститутом визнаний Людиною 2000 року, а також обраний членом експертної ради по визначенню номінантів у сфері освіти, науки і культури. Ім'я Миколи Борисовича Євтуха занесено до “Міжнародної книги видатних лідерів”.

Враховуючи вагомий внесок в підготовку вчительських і науково-педагогічних кадрів, в розвиток теорії і практики вищої педагогічної освіти, високий професійний рівень викладацької і наукової діяльності, Указом Президента України М.Б. Євтуху у листопаді 1995 року присвоєно Почесне звання “Заслужений працівник народної освіти України”.

На початку 1997 року за участь у підготовці та проведенні Першої Міжнародної духовно-світської конференції під егідою ООН, де вперше в історії вдалося об'єднати вчених і духовенство не лише нашої держави, а й багатьох зарубіжних країн для вирішення проблем виховання молоді, допомоги бідним, немічним, сиротам, його нагороджено орденом святого Рівноапостольного князя Володимира, а в 1999 році – орденом Преподобного Нестора Літописця. У жовтні 2002 року за розвиток і зміцнення наукових зв'язків між Україною і Угорщиною Національна академія наук Угорщини нагородила академіка М.Б. Євтуха дипломом і срібною медаллю святого Іштвана.

**ЗОЛОТУХІНА
СВІТЛАНА
ТРОХИМІВНА**

доктор педагогічних наук,
професор.

Завідувач кафедри педагогіки та
педагогіки вищої школи
Харківського національного
педагогічного університету
ім. Г. С. Сковороди.
Відмінник народної освіти
України.

Після закінчення з відзнакою фізико-математичного факультету Харківського державного педагогічного університету ім. Г.С. Сковороди викладала математику в загальноосвітній середній і вечірній школах м. Харкова. З 1978 року - асистент, старший викладач, доцент, а потім професор Харківського державного педагогічного університету ім. Г.С. Сковороди.

Науково-дослідницькі результати, отримані С.Т. Золотухіною, знайшли втілення в кандидатській (1984) і докторській (1995) дисертаціях, монографії «Тенденції розвитку виховуючого навчання» (1995), а також більше, ніж у 100 статтях, рекомендаціях.

Понад 10 років виконувала обов'язки вченого секретаря спеціалізованої вченої ради при Харківському державному педагогічному університеті ім. Г.С. Сковороди, а з 2006 р. - заступник голови спеціалізованої вченої ради.

Упродовж 2000-2012 рр. працювала за сумісництвом на посаді професора кафедри педагогіки нашого університету. Її наукова діяльність сприяла науковому зростанню викладачів.

Під її керівництвом захищено біля 40 дисертаційних робіт, здійснено цілісне вивчення педагогічної спадщини С.І. Миропольського, започатковано дослідження нерозробленого історико-педагогічного напрямку «Розвиток освітніх процесів на Слобожанщині у ХІХ столітті».

Автор навчальних посібників «Виховуюче навчання» (1994); «Розвиток ідеї виховуючого навчання у вітчизняній педагогічній думці України ХІХ ст.» (1995), розділу посібника «Класний час», рекомендацій з курсу «Педагогіка» (1999).

Лауреат Регіонального рейтингу «Харків'янин року»-2007 в номінації «Діячі науки, культури, мистецтва», власниця стипендії ім. В. Н. Каразіна (в галузі гуманітарних наук).

**НІКОЛАЄНКО
СТАНІСЛАВ
МИКОЛАЙОВИЧ**

доктор педагогічних наук,
професор.

Ректор
Національного університету
біоресурсів і
природокористування.

Народився 9 лютого 1956 році в с. Богданівка Знам'янського району Кіровоградської області. Закінчив з золотою медаллю середню школу №1. Закінчив з відзнакою Українську сільськогосподарську академію за спеціальностями інженер-механік (1978 р.) і викладач-інженер (1980 р.) та Одеський інститут політології і соціального управління за спеціальністю політолог (1991 р.). Професор, кандидат педагогічних наук. Кандидатська дисертація з питань економічної освіти фахівців сільського господарства.

Трудову діяльність Станіслав Миколайович розпочав у 1978 році викладачем Кіровоградського сільськогосподарського технікуму. Працював секретарем Каховського міськкому комсомолу, директором Красноперекіпського сільського профтехучилища, інструктором відділу науки і навчальних закладів і завідувачим оргвідділом Херсонського обкому партії, головою ради народних депутатів Нижньосірогозького району Херсонської області. У 1991-94 роках — заступник начальника Херсонського обласного управління освіти, викладач — доцент державного педагогічного інституту.

Народний депутат України II, III, IV скликань, Голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти. Розробник і співавтор багатьох законів, зокрема "Про освіту", "Про дошкільну освіту", "Про загальну середню освіту", "Про позашкільну освіту", "Про професійно-технічну освіту", "Про вищу освіту", "Про інтелектуальну власність", "Про антарктичну діяльність". У 2005-2007 роках — Міністр освіти і науки України.

Активно займається громадсько-політичною роботою — голова Громадської Ради освітян і науковців України, секретар Політради Соціалістичної партії України.

Має у своєму доробку більше 50 наукових праць, три книги, опублікував більше 200 науково-публіцистичних статей, присвячених проблемам науки і освіти, законодавства.

Продовжував викладацьку діяльність на посаді професора Центрального інституту післядипломної освіти АПН України.

29 серпня 2014 року обраний ректором Національного університету біоресурсів і природокористування.

Нагороди: Заслужений працівник освіти України; Почесна грамота ВР України; Орден "За заслуги" III ст. (02.2006).

ПИСАРЄВ ВАДИМ ЯКОВИЧ

Народний артист України.
Художній керівник Донецького
національного академічного
театру опери та балету імені
А.Б. Солов'яненка.
Професор кафедри музики
і хореографії.

У 1983 р. закінчив Київське державне хореографічне училище за програмою Хореографічній Академії ім. А. Ваганової, Санкт-Петербург. Педагоги: Р. Кирилова, В. Денисенко.

З 1983 р. соліст Донецької балетної трупі.

У 1984-85 рр. проходив стажування у Великому театрі (Москва). Педагоги: Ст. Ніконов, Р. Стручкова, А. Мессерер.

На 1-му республіканському конкурсі балетмейстерів і артистів балету в 1984 році в Києві Вадим Писарєв отримує першу премію і золоту медаль. У тому ж році в червні він завойовує другу премію і срібну медаль на Міжнародному конкурсі артистів балету в Хельсинке у Фінляндії, а в листопаді в Парижі у Франції на 1-му Міжнародному конкурсі артистів балету - бронзову медаль.

У 1987 році Вадим Писарєв виїжджає на гастролі в США разом з Московською балетною трупю.

А в 1988 році виїжджає до США з балетної трупі Донецького театру опери і балету. В цьому ж році йому присуджується Премія Ленінського комсомолу.

З 1989 р. щорічно гастролює в США. Гастролював у більш ніж ста країнах світу. Був персонально запрошений виступити зі спеціальною програмою на святі відкриття Олімпійських ігор у Калгарі і Сеулі.

У 1990 р. удостоєний призу московської публіки - Найкращий танцівник СРСР м. Москва. У 1990 році Вадим Писарєв запрошений до Парижа для участі у фестивалі Гіганти танцю.

У 1991 р. стажувався в Маріїнському театрі (Кіров-балет) (Санкт-Петербурга). Педагоги: І. Колпакова, Ст. Семенов.

У 1992 р. організував при Донецькому театрі опери та балету дитячу балетну школу «Школи хореографічної майстерності Вадима Писарєва».

У 1992-95 рр. працював за контрактом провідним солістом балетної трупи Німецької опери на Рейні (р. Дюссельдорф). Хореограф і балетмейстер - Х. Шпоерли.

З 1994 р. - засновник і директор Міжнародного фестивалю «Зірки світового балету» в р. Донецьку. За 11 років на фестивалі в Донецьку побувало більше 300 видатних артистів балету з 25 країн світу. Були показані постановки 65 хореографів минулого і сучасності.

З 1995 р. поважний професор Донецького державного університету.

У 1996 році на замовлення уряду Норвегії Вадим Писарєв працює над постановку балету Пер Гюнт Грига і виконав головну партію з трупю Донецького балету на урочистостях на честь 1000-річчя першої столиці Норвегії міста Трондхейма. За дану виставу він удостоєний призу норвезької преси "Золота роза". В даному році отримав звання Людина Року-96 на всеукраїнському конкурсі.

У 2001 р. закінчив Київський Національний Університет культури і мистецтва.

Всього в репертуарі Вадима Писарєва більше 50 балетних партій, па-де-де та хореографічних композицій.

Має чисельні нагороди Всеукраїнського і міжнародного рівня, що підтверджують його вагомий вклад у розвиток мистецтва.

Вадим Якович Писарєв доклав багато зусиль для відкриття в нашому закладі нової спеціальності «Хореографія. Керівник хореографічного колективу». Він проводить майстер-класи для викладачів і студентів університету, опікується працевлаштуванням найкращих випускників.

Викладачі університету та студенти хореографічного відділення постійно запрошуються до Донецького Національного театру опери та балету на прем'єрні вистави, на святкові концерти.

**САМОЙЛЕНКО
АНАТОЛІЙ
МИХАЙЛОВИЧ**

доктор фізико-математичних
наук, професор.

Академік НАН України.

Директор інституту математики
НАН України.

Видатний український математик, дійсний член Національної Академії наук України, академік, Заслужени діяч науки і техніки України, дійсний член Європейської академії наук, іноземний член академії Peloritana dei Pericolanti (м. Мессіна, Італія), академік-секретар Відділення математики НАН України, керівник визнаної в світі Київської школи теорії нелінійних коливань та теорії імпульсних систем.

Про світове визнання наукової діяльності вченого свідчать загальновизнані в математичній літературі терміни "функція Гріна-Самойленка", "чисельно-аналітичний метод Самойленка". Анатолій Михайлович разом з учнями опублікував монографії, які зробили фундаментальний внесок у розвиток теорії багаточастотних коливань, асимптотичних методів, імпульсних систем та чисельно-аналітичних методів.

Серед його учнів біля 40 докторів і понад 80 кандидатів фізико-математичних наук, дійсні члени та члени-кореспонденти академії наук, професори України, Казахстану і Таджикистану, професори Чилі, В'єтнаму, Сирії, Йорданії, Пакистану, Болгарії, Угорщини та Польщі.

А.М. Самойленко - член редакційних колегій українських та зарубіжних журналів, серед яких "Український математичний журнал" "Доповіді Національної академії наук України" "Нелінійні коливання" "У світі математики" "Nonlinear Mathematical Physics" "Memoirs on Differential Equations and Mathematical Physics" та інші.

Слов'янський державний педагогічний університет, на сьогодні — Донбаський державний педагогічний університет, успішно співпрацює з Інститутом математики НАН України у рамках Договору про співробітництво. Академік А.М. Самойленко тривалий час працював за сумісництвом професором Слов'янського державного педагогічного університету, результатом чого стали запрошення талановитої молоді

для навчання в Інституті математики НАН України, стажування викладачів Слов'янського державного педагогічного університету в Інституті математики НАН України, численні захисти дипломних і магістерських робіт.

Протягом останніх п'ятнадцяти років в Інституті математики науковцями Слов'янського державного педагогічного університету були захищені 2 докторських та 12 кандидатських дисертацій.

Випускники магістратури і аспірантури Слов'янського державного педагогічного університету Є.Ю. Овсій та І.О. Бойчук на сьогодні — працівники Інститутів НАН України.

Починаючи з 1991 р. спільно з Інститутом математики НАН України на базі Донбаського державного педагогічного університету проводяться наукові конференції та міжнародні семінари з проблем крайових задач для звичайних диференціальних рівнянь.

За підтримки А.М. Самойленко у 2008 році започатковано видання "Вісника Слов'янського державного педагогічного університету. Серія математика".

Постановою Бюро відділення математики Національної академії наук України (протокол № 9, п.5 від 24 грудня 2009 року) у складі відділу "Диференціальні рівняння та теорія коливань" спільно з Інститутом математики НАН України відкрито міжвідомчу лабораторію "Крайові задачі теорії диференціальних рівнянь", співробітниками якої є викладачі фізико-математичного факультету.

А.М. Самойленко нагороджений Орденом Дружби народів (1984) та Орденом "За заслуги" III ступеня (2003), Орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня (2008) та IV ст. (27 квітня 2013), Почесною Грамотою Президії Верховної Ради України (1987), є лауреатом Державних премій України в галузі науки і техніки (1985, 1996), Державної премії України в галузі освіти (2012), Республіканської комсомольської премії ім. М. Островського (1968), премій Академії наук України ім.М. Крилова (1981) та М. Боголюбова (1998), премій НАН України ім. М. Лаврентьєва (2000), М.Остроградського (2004) та Ю. Митропольського (2010), "Соросівський професор" (1998), Заслужений діяч науки і техніки України (1998), дійсний член Європейської академії наук.

Лауреат Державної премії 2012 року в галузі освіти в номінації "вища освіта" за розробку навчально-методичного комплект "Диференціальні рівняння".

А.М. Самойленко — засновник Малинської благодійної організації "Фонд сприяння розвитку здібностей обдарованих дітей та юнацтва". За значні досягнення у науковій діяльності, сприяння розвитку здібностей обдарованих дітей та юнацтва міста Малина 24 лютого 1999 року присвоєно звання "Почесний громадянин міста Малина".

Автор понад 600 наукових праць, серед яких 30 монографій та 15 підручників і посібників, здебільшого перевиданих англійською мовою.

**ЯЦЕНКО
ТАМАРА СЕМЕНІВНА**

доктор психологічних наук,
професор кафедри психології
РВНЗ КГУ (м. Ялта).
Директор Науково-дослідного
центру глибинної психології,
академік НАПН України.

Закінчила фізико-математичний факультет Черкаського педагогічного інституту у 1968 р. та аспірантуру Київського педагогічного університету. Дійсний член НАПН України. Професор з 1992 р.

З 1972 року працює у Черкаському національному університеті ім. Б. Хмельницького. З 1974 р. і до 2010 р. – завідувач кафедри практичної психології у цьому університеті. З 2002 по 2005 роки – перебувала на посаді декана психологічного факультету Черкаського національного університету ім. Б. Хмельницького. З січня 2006 р. – професор Кримського гуманітарного університету, директор Центру глибинної психології НАПН України та КГУ (м. Ялта).

Член спеціалізованої вченої ради із захисту докторських і кандидатських дисертацій у РВНЗ КГУ, м. Ялта (з 2008 р.).

Головні здобутки: сформовано основи системи групової корекції за методом активного соціально-психологічного навчання, методика глибинної психокорекції та методика психоаналізу комплексу тематичних малюнків. Розроблено психодинамічну теорію та методологію глибинно-психологічної корекції, яка реалізується в групі активного соціально-психологічного навчання. Відкрито механізми оптимальних динамічних змін в групі у напрямку групової інтеграції взаємин та індивідуально-особистісних змін, а саме: позитивна дезінтеграція та вторинна інтеграція на більш високому рівні розвитку психічного особи. Сформовано інструментальну основу забезпечення глибинної корекції в груповому та індивідуальному її варіанті. Розкрито внутрішню динаміку психіки в суперечності її взаємозв'язків та взаємозалежностей “по

горизонталі”, що доповнюють структуру психіки, відкрити З.Фрейдом “по вертикалі” (див. “Модель внутрішньої динаміки психіки”).

Науково-громадська діяльність: Член Вищої Атестаційної Комісії (ВАК, 1997-99); член Вищої Атестаційної Колегії Міністерства освіти і науки (з 1992), член Спеціалізованих Вчених рад із захисту кандидатських та докторських дис. Ін-ту психології ім. Г.С.Костюка НАПНУ (з 1995); член Спеціалізованої Вченої ради із захисту кандидатських та докторських дисертацій при Інституті педагогіки та психології профосвіти (з 1988р. по 2005 р.); член спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських та докторських дисертацій при Національній академії прикордонних військ України (1995-2001р.); член експертної ради ДАК Міністерства освіти і науки (з 2002 р. і дотепер).

Член редколегій ряду періодичних видань: редакційної ради журналу “Практична психологія та соціальна робота” (м. Київ); редакційної колегії журналів “Психологія і суспільство” Інституту експериментальних систем освіти (м. Тернопіль), “Практична психологія та соціальна робота” Кримського державного гуманітарного інституту, збірника наукових праць “Педагог професійної школи” (Міністерство освіти і науки України, Академія педагогічних наук України, Інститут педагогіки і психології професійної освіти НАПН України, Київський професійно-педагогічний коледж імені Антона Макаренка); редакційної ради журналу “Практична психологія та соціальна робота” (м. Київ) та ін.

Автор понад 200 публікацій.

Нагороди: Заслужений працівник народної освіти України (1996), Відмінник освіти України (1999), Орден "Княгині Ольги" III ступеня (2001), Знак “За наукові досягнення” (2006), Медаль К.Д. Ушинського (2009).

Понад 10 років була науковим консультантом нашого університету. Проводила майстер-класи, психологічні тренінги. Надавала методичну допомогу з питань організаційної роботи факультету психології. Здійснювала керівництво роботою аспірантів і здобувачів.

ВШАНОВУЮЧИ ПАМ'ЯТЬ

РУКАСОВ ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ

(1953-2009 рр.)
доктор фізико-математичних
наук, професор.
Ректор університету
26.11.2003 р. – 08.03.2009 р.
Академік Міжнародної академії
наук педагогічної освіти
(м. Москва, 2003 р.).

Закінчив фізико-математичний факультет Слов'янського державного педагогічного інституту (з 2002 р. Слов'янський державний педагогічний університет, з 2012 р. ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет») (1975); з 1980 по 1984 роки навчався в аспірантурі Інституту математики АН УРСР.

Доктор фізико-математичних наук (2003), професор (2003).

20.08.1975 р. – 28.08.1978 р. – вчитель математики і фізики Іллічівської середньої школи Костянтинівського району Донецької області;

30.08.1978 р. – 15.12.1980 р. – асистент кафедри математичного аналізу СДПІ;

16.01.1984 р. – 30.08.1984 р. – асистент кафедри математичного аналізу СДПІ;

31.08.1984 р. – 30.09.1984 р. – старший викладач кафедри математичного аналізу;

01.10.1984 р. – 26.11.1986 р. – старший викладач, завідувач кафедри математичного аналізу;

27.11.1986 р. – 14.12.1997 р. – проректор з наукової роботи СДПІ;

15.12.1997 р. – 31.08.1998 р. – проректор з навчально-виховної роботи СДПІ;

01.09.1998 р. – 04.03.2003 р. – проректор з навчальної роботи СДПІ;

05.03.2003 р. – 25.11.2003 р. – в.о. ректора СДПУ;

26.11.2003 р. – 08.03.2009 р. – ректор СДПУ.

За роки роботи на посаді проректора із наукової роботи доклав багато зусиль для підвищення наукового рейтингу нашого закладу.

Перебуваючи на посаді ректора опікувався проблемами гуманізації навчально-виховного процесу, поширенню міжнародних зв'язків університету.

Основний напрямок наукових досліджень: теорія наближень періодичних функцій. Дослідження пов'язані із знаходженням асимптотичних формул для верхніх граней відхилень тригонометричних поліномів, які породжуються лінійними методами підсумовування рядів Фур'є, на різних класах періодичних функцій однієї та багатьох дійсних змінних, що мають узагальнені ψ -похідні у розумінні О.І. Степанця, у рівномірній і інтегральній метриках. Під керівництвом В.І. Рукасова захищено 2 дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата фізико-математичних наук.

В.І. Рукасов автор 139 праць, з яких 2 монографії, 13 навчальних посібників, (3 – з грифом Міністерства освіти і науки України).

Нагороди: Почесна грамота Міністерства освіти і науки України (1989), Нагрудний знак Міністерства освіти і науки України «Відмінник освіти України» (1999), Почесні грамоти Академії педагогічних наук України (1999 р., 2004 р., 2007 р.), Почесна грамота Кабінету Міністрів України (2004), Медаль «Будівничий України» Всеукраїнського об'єднання «Просвіта» (2006 р.), Нагрудний знак Міністерства освіти і науки України «За наукові досягнення» (2007 р.), Почесні грамоти Донецької обласної державної адміністрації (2004 р., 2006 р., 2007 р.), Почесні грамоти Слов'янської міської ради (2005 р., 2006 р.)

ЛЕГЕНЬКИЙ ГРИГОРІЙ ІЛАРІОНОВИЧ

(1919–2004 рр.)
доктор педагогічних наук,
професор.

Відомий учений, педагог, макаренкознавець.

Закінчив літературне відділення Кустанайського державного вчительського інституту (з 2004 р. Костанайський державний педагогічний інститут) (1948); факультет російської мови та літератури Московського заочного педагогічного інституту (1954).

Доктор педагогічних наук (1986), професор (1990).

Працював у школах Росії з 1948 р. до 10.08.1967 р., а потім у Єлецькому педагогічному інституті.

З 1970 року працював на посаді доцента, а після захисту докторської дисертації (1986 р.) на посаді професора кафедри педагогіки Слов'янського педагогічного інституту.

Створив і запровадив у практику роботи інституту цікаву систему студентського самоврядування. Під його керівництвом були створені педагогічні загони для роботи в мікрорайонах шкіл Слов'янська.

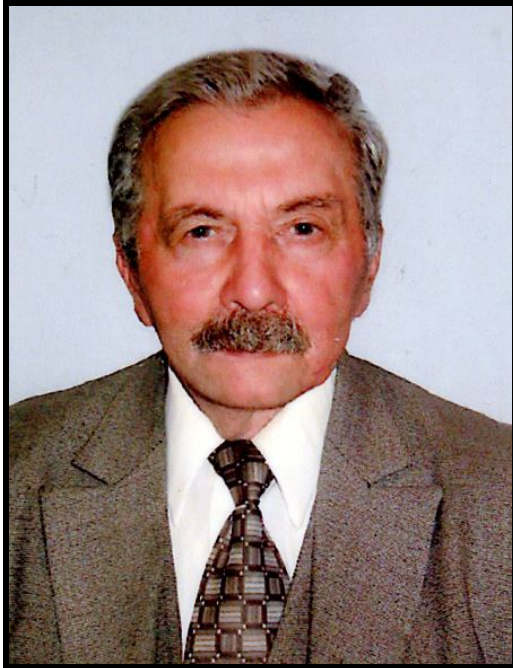
Основні напрямки наукових досліджень: комунарська педагогіка, цілісний педагогічний процес, педагогічна спадщина А.С. Макаренка.

Основні праці: 1. Общественное и семейное воспитание : учебн. Пособие для педагог. Училищ и ин-ов. – М. : Просвещение, 1968. – 88 с.
2. Педагогический процесс как целостная динамическая система: онографія. – Х. : Вища школа. Изд-во при Харьковском ун-те, 1979. – 144 с.

3. Студенческое самоуправление на факультете педагогического института: метод. Рекомендации – К. : РУМК Минпроса УССР, 1987. – 28 с. (соавтор – В.Т. Агулов).

4. Цель и способы воспитания: онографія. – М. : Педагогика, 1990. – 134 с.

5. Педагогика: Учебное пособие. – Славянск, 1991. – 187 с.

ОЛЬШАНСЬКИЙ ОЛЕГ ЮХИМОВИЧ

(1921–2005 рр.)
кандидат філологічних наук,
професор.

О. Ю. Ольшанський народився 1 вересня 1921 р. в Києві в сім'ї робітника, нікеліровщика Юхима Йосиповича та вчительки Марії Іллівни Ольшанських. З 1928 р. він навчався у київській середній школі № 58. Відрізнявся допитливістю, різнобічністю інтересів. Але більш за все вже тоді Олега Ольшанського займала історія слів, питання загального мовознавства.

У 1938 р. О. Ю. Ольшанський закінчив школу із золотою медаллю і вступив на філологічний факультет Київського державного університету. Однак навчання перервала Велика Вітчизняна війна. У 1941 р. О. Ю. Ольшанський брав участь у боях під Києвом у складі оборонної студентської дивізії. Потім у числі інших студентів його було евакуйовано до Казахстану (м. Кизил-Орда), де знаходився Об'єднаний український університет. У 1943 р. був зарахований до військового кулеметно-мінометного училища (м. Мари, Туркменія), а після його закінчення відправлений на 1-й Білоруський фронт. Як командир стрілкового взводу воював у складі 601-го полку 82-ї стрілецької дивізії (61-а армія), пройшов шлях від Черкас до польського міста Радома. Полк вів важкі бої. У грудні 1944 р. О. Ю. Ольшанський був контужений. 14 січня 1945 р. в лютий мороз він був важко поранений під Радомом. Добу пролежав на полі бою, ледве залишився в живих; офіцера підібрали товариші.

За вмілі бойові дії і мужність О. Ю. Ольшанський був нагороджений орденом Вітчизняної війни 2 ступеня, медаллю «За бойові заслуги» та десятьма іншими медалями.

У 1945 р. О. Ю. Ольшанський відновив заняття в Київському університеті, який закінчив у 1947 р. У 1948–1951 рр. навчався в університетській аспірантурі.

Після закінчення аспірантури Олег Юхимович був направлений до Слов'янського державного учительського інституту (реорганізований в 1954 р. в педагогічний інститут, а в 2002 р. – у педагогічний університет), в якому працював з вересня 1951 р. до останнього дня свого життя.

У 1951–1958 і 1967–1974 рр. О. Ю. Ольшанський обіймав посаду старшого викладача, в 1974–1979 рр. – доцента кафедри російської мови і літератури (назва кафедри змінювалася). Протягом 8 років завідував кафедрою (1979–1986), 10 років був проректором із заочного навчання (1958–1967).

З 1992 р. до кінця життя Олег Юхимович був професором кафедри (вчене звання професора О. Ю. Ольшанський було присвоєно в 1996 р.).

Через усе своє життя учений і педагог проніс любов до наукової творчості. Коло його наукових інтересів – історичний словотвір та історіографія російського мовознавства склалося під впливом академіка Миколи Максимовича Шанського. Проблемою інтеграції морфем похідних, вивченням праць учених Казанської лінгвістичної школи з історичної дериватології О. Ю. Ольшанський почав займатися з 1966 р.

Результати своїх досліджень О. Ю. Ольшанський виклав у кандидатській дисертації «Опрощення основ іменників у російській мові» (1973), захищеної в 1974 р. в Московському університеті. Статті О. Ю. Ольшанського опубліковано в університетських наукових збірниках (Москва, Санкт-Петербург, Нижній Новгород, Саратов, Ростов-на-Дону, Вітебськ, Донецьк, Слов'янськ), в журналах «Русистика» (Берлін), «Філологічні науки», «Російська мова в школі» (Москва), «Мовознавство» (Київ) та ін. Він брав активну участь у роботі двох симпозіумів і п'ятнадцяти республіканських та міжнародних наукових конференцій.

У своїх книгах і статтях О. Ю. Ольшанський збагатив словотвір новими ідеями і конкретними спостереженнями над історичними змінами морфемної структури слова, перш за все над опрощенням.

САМОЙЛОВИЧ ВІКТОР АНАТОЛІЙОВИЧ

(1940-2011 рр.)

доктор медичних наук, професор.

Завідувач кафедри
валеології та корекційної
медицини (1995-2011 рр.).

Член-кореспондент
Академії наук технологічної
кібернетики України (1992).
Заслужений лікар України (1998).
Відмінник освіти України (2000).

Закінчив Львівський державний медичний інститут у 1967 році, теперішня назва – Львівський національний медичний університет ім.Д. Галицького.

1967–1975 – завідувач практичним навчанням Слов'янського медичного училища, лікар-стоматолог.

1975–2011 – головний лікар – директор санаторію «Шахтобудівельник» м. Слов'янськ.

Віктор Анатолійович стояв у витоків створення кафедри валеології та корекційної медицини у Слов'янському державному педагогічному інституті (нині Донбаський державний педагогічний університет), яка стала першою у медичній галузі та педагогіці в Україні. Він очолював кафедру з 1995 року по 2011 рік. За роки керівництва кафедрою підготував майже 3000 спеціалістів і магістрів.

Професор – 1995 рік, доктор медичних наук – 2002 рік (зі спеціальності фізіотерапія, курортологія).

Автор понад 250 науково-практичних і науково-методичних праць, серед яких - 3 монографії, 5 навчальних посібників, 11 патентів Департаменту інтелектуальної власності міністерства освіти і науки України на використання в галузі методики лікування різних хвороб.

Брав активну участь у роботі Харківського наукового товариства фізіотерапевтів і курортологів, членом якого він був.

Нагороди: Медаль «Ветеран праці»;

Почесний знак «Шахтарська слава» - трьох ступенів;

Почесний знак «Шахтерская доблесть» - трьох ступенів;

Подяка Президента України;

Грамота Міністерства освіти і науки України;

Грамота Академії педагогічних наук України.

**ПИВОВАРОВ
ЛЕВ ВОЛОДИМИРОВИЧ**

(1925-2011 рр.)
доктор технічних наук, професор.

Відмінник освіти України (2004).

У 1953 р. закінчив електротехнічний факультет Всесоюзного заочного політехнічного інституту (м. Москва).

1953-1961 рр. – викладач фізики та електротехніки Краматорського машинобудівельного технікуму.

У вересні 1943 р. Лев Володимирович Пивоваров пішов добровольцем до Радянської Армії, де служив в артилерійському полку РК рядовим-писарем, а потім командиром гармати. Брав участь у бойових діях під Ясами та Кишиневом.

У 1946 р. був направлений на службу в артилерійську газету «Защитник Отечества» (Румунія), а з 1948 до 1950 роках – у газеті «Сталинский летчик» у м. Баку. З Радянськими військами був у Румунії, Болгарії, Австрії, Угорщині, Югославії.

1961 р. – викладач фізики Українського заочного політехнічного інституту.

1963-1966 рр. – навчання в аспірантурі.

З 1968 р. – доцент кафедри загальнотехнічних дисциплін Слов'янського загальнотехнічного факультету УЗПІ.

1972-1977 рр.–завідувач кафедри загальнотехнічних дисциплін Слов'янського загальнотехнічного факультету УЗПІ, а потім – до 1989 року – доцентом цієї ж кафедри.

1989 р. прийшов працювати до СДПІ.

1993 р. – доцент, а згодом – професор кафедри швацьких та харчових технологій.

У жовтні 1992 року захистив докторську дисертацію.

У грудні 1994 року присвоєно вчене звання професора.

У 2000 р. переведений на кафедру ПМТП на посаду професора.

З 2008 – професор кафедри ШХТ.

До останніх днів життя Лев Володимирович працював на факультеті, займався науково-методичною роботою зі студентами.

Пивоваровим Л.В видано понад 100 наукових публікацій, 2 монографії, 24 авторських свідоцтва, 6 патентів на винахід. Під його керівництвом захистився 1 аспірант зі спеціальності 05.09.01 – електричні машини і апарати (к.т.н., доцент Бондаренко Володимир Іванович).

Учасник Великої Вітчизняної війни, нагороджений медалями «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941 – 1945 г.» у вересні 1945 року, «25 лет Победы в Великой Отечественной войне» у вересні 1970 року, «30 років Перемоги над Германией» у вересні 1977 року, «60 лет Вооруженных сил Советского Союза», «40 лет Победы в Великой Отечественной войне», орденом «Отечественной войны II степени»

**ГОРБАЧУК
ВАСИЛЬ ТИХОНОВИЧ**

(1929-2013 рр.)
кандидат філологічних наук,
професор кафедри української
мови та літератури
Відмінник освіти України.

Після закінчення в 1952 році Львівського університету ім. І.Франка (філологічний факультет), працював у школі, навчався в аспірантурі Українського науково-дослідного інституту педагогіки в Києві.

У 1959 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук. З 1959 році працював у різних вищих навчальних закладах України.

З вересня 1973 року почав працювати у Слов'янському державному педагогічному інституті доцента кафедри української мови та літератури.

з 1973 по 1984 р. – доцент кафедри української мови та літератури, з 1984 по 1998р. – завідувач цієї кафедри, з 1994 р. по 1996 р. – завідувач відділення української філології, з 1996 по 2003р. декан філологічного факультету, з 2003 р. – професор кафедри української мови і літератури.

Василь Горбачук успішно займався навчально-виховною, науковою, громадською, організаційною роботою. Протягом десяти років він очолював Наукове студентське товариство, здобувши високих результатів роботи, за що нагороджувався грамотами керівництва інституту та Міністерства освіти України. За вагомий внесок у справу утвердження державності української мови був відзначений дипломом Всеукраїнського товариства „Просвіта” ім. Т.Шевченка (1998), грамотою Донецького обласного товариства української мови (1999), премією газети „Донеччина” (1998), подякою Донецької облдержадміністрації (2005), відзнакою за зайняте перше

місце в Загальнонаціональному конкурсі «Українська мова – мова єднання» (2009) (усього понад 30).

Василь Тихонович був членом Національної спілки журналістів України, створив (у співавторстві) посібник для студентів „Основи журналістики”, викладав спецкурс під цією ж назвою, часто виступав у ЗМІ (опублікував понад 120 газетних статей). За досягнуті результати нагороджений грамотою Секретаріату Національної спілки журналістів України (1998) та премією Міністерства інформації України (1999).

За час своєї 58-річної педагогічної і науково-організаційної діяльності професор Горбачук В.Т. зробив вагомий внесок у справу підготовки кадрів як для загальноосвітньої школи, так і для інших типів навчальних закладів (зокрема для ВНЗ). Завдяки його ініціативі й зусиллям відкрито філологічний факультет, який незабаром став одним із провідних в університеті, та аспірантуру при кафедрі української мови і літератури, під його безпосереднім керівництвом захищено три кандидатські дисертації. Він організував і очолював народознавчу науково-дослідну групу „Південна Слобожанщина”.

Його науковий доробок становить майже 150 публікацій, у тому числі – понад 30 брошур і книг. Член Спілки журналістів України, член Міжнародної академії наук у Сан-Маріно (1995).

У роки незалежності його зусиллями при факультеті було створено науково-дослідну групу «Південна Слобожанщина», відкрито «Бібліотеку української зарубіжної літератури», засновано альманах «Євшан», який став трибуною для обдарованої молоді, було встановлено наукові зв'язки з українською діаспорою, яка надавала допомогу студентам-відмінникам.

Автор висловлює щирю подяку викладачам, які дали особисті дані. Матеріали також підготовлені за відомостями, зрозміщеними у мережі ІНТЕРНЕТ.

Література

1. Доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри практичної психології Яценко Тамара Семенівна [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://yacenko.org.ua/staff/27-yacenko>.
2. Кафедра інтегральних та диференціальних рівнянь Київського національного університету імені Тараса Шевченка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.diffeq.univ.kiev.ua/ukr/?id=48>.
3. Портал сучасних педагогічних ресурсів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://intellect-invest.org.ua/pedagog_editions_e-magazine_pedagogical_science_oficioz_releac_redkollegii_zolotuchina_st/.
4. ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.slavdpu.dn.ua>.
5. Горлівський інститут іноземних мов ДВНЗ "ДДПУ" [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://forlan.org.ua>
6. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського, Київ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://puzr.ru/people/nikolaenko.html>.
7. Пісарєв Вадим Якович: Политрада [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://politrada.com/dossier/personne/id/1006>; Журнал «Кореспондент» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://files.korrespondent.net/persons/pisarev>.

Довідково-біографічне видання

ПРОФЕСОРИ УНІВЕРСИТЕТУ

Валерій Іванович Сипченко

– кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки вищої школи ДДПУ.

Відповідальний за випуск:

Швидкий С.М. – кандидат історичних наук, доцент,
проректор з науково-педагогічної роботи ДДПУ

Макет і верстка – **Черкашина Л.А.**

Адреса редакції: вул. генерала Батюка, 19. Кафедра педагогіки вищої школи Донбаського державного педагогічного університету, м. Слов'янськ, Донецької області, Україна, 84116.
Тел.: + 380509898962 (в робочі дні та години).
E-mail: kaf.phsdspu@gmail.com.

Підписано до друку 30.10.2014 р. Ум.др.арк. 5,75

Формат 60x84 1/16.

Тираж 100 прим. Зам. № 686.

Підприємство Маторін Б.І.

84116, м. Слов'янськ, вул. Г. Батюка, 19.

Тел./факс +38 06262 3-20-99. E-mail: matorinb@ukr.net

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції ДК №3141, видане Державним комітетом телебачення та радіомовлення України від 24.03.2008 р.
